

SPØRSMÅL OG SVAR

HEBREERNE DEL I

Hvordan kunne hun gjøre det uten Gud? Det ville virkelig være noe, ikke sant? Kunne ikke skje uten Herren.

Jeg kommer ikke til å forkynne fra dem alle. Men jeg tenkte jeg kanskje kom til å støte på noe ganske vanskelig, vet dere, så jeg burde være forberedt. Men, åh, det var veldig, veldig lett. Så kanskje det ikke er så mange spørsmål blant folket da, det er bare veldig enkle og lette spørsmål. Vel, jeg er glad for å prøve å besvare dem så godt jeg kan, ved Herrens hjelp.

² Og hvis søster Arganbright er her i kveld . . . Søster Ruth. Er du her, søster Ruth? Her borte. Jeg har . . . Åh, ja, jeg har adressen her, og . . . Nei, det har jeg ikke. Vel, jeg kan få skaffet den hit. Jeg hadde den i lommeboken min, og jeg la igjen lommeboken hjemme. Nå, hvis politiet tar meg på vei hjem, broder Fleeman, må du komme meg til unnsetning. Si til Billy at jeg er . . . la igjen lommeboken hjemme, jeg kjører uten sertifikat i kveld. Og jeg trodde at jeg hadde den i lomma. Jeg skiftet bare klær. Jeg måtte løpe inn i ettermiddag, klypte gresset i en fei og måtte slutte og skynde meg å gå inn, skiftet klær og kjørte ned hit. Og jeg—jeg tok med leksikonet, men du kan få det straks etterpå der ute.

³ Ikke vær lei deg for *det* brevet. Hvis jeg aldri fikk et som var verre enn det, så ville det være et fint brev. Det var godt. Det var veldig, veldig fint. Jeg sa til deg at jeg ikke skulle lese det, men jeg forglemte meg der, vet du, og kunne bare ikke holde på det lenger. Jeg bare lurte på hva du sa. Og det var veldig, veldig fint, skrevet som en ekte skolelærer burde skrive. Det var godt, og jeg setter pris på det. Og det—det gir deg . . .

⁴ Ser dere, jeg elsker brev fra noen som vil—vil være litt uenig med deg. Ser dere, hvis du hele tiden er enig, ingen er uenig med deg, så blir du muggen. Man må ha litt uenigheter, slik at man kan forstå og grave dypt ned. Og—og du kommer bare inn i ett spor hvis du ikke passer på; da—da får du problemer når du gjør det. Du må liksom bare fortsette å bevege deg videre og la noen bli litt uenig med deg og riste opp i fjærene dine en gang iblant.

⁵ Over i Afrika kom jeg over to små løver, og de var noen bitte små krabater, omtrent som *det*. Flekkete, bitte små løver; en liten løve, en liten løvinne. Og nå, de så ut som kattunger, de var så små som det, små . . . skønne småtasser, de bare lekte. Og jeg ville ha dem med tilbake til Amerika, jeg hadde dem i et faglebur. Jeg skulle ta dem med tilbake, men jeg kunne ikke finne noe—noe

å vaksinere dem med, noen vaksine. Og de ville ikke la meg ta dem med til De forente stater uten at de ble vaksinert først, og jeg kunne ikke finne det i hele Afrika. Men hvis du ville vite om han var en løve eller ikke, bare dytt litt i ham. Han freste opp og lot deg skjønne at han var en løve, så—så det lot deg forstå hvor han stod.

⁶ Det er det dere må gjøre en gang iblant, vet dere, ruske fjærene litt bakover, for å finne ut. Men, nå, vi blir ikke sinte som løven; vi bare—vi bare elsker det, å . . . at folk stiller spørsmål. Og spørsmål som det, søster Ruth, er veldig, veldig verdifulle for meg. Det er en . . . Jeg—jeg elsker det, skjønner du. Det er de skikkelige frekke som jeg misliker å få. Men de var . . . det var fint.

⁷ Nå har vi noen gode, utfordrende, helt grunnleggende spørsmål. Det er en predikant bak der i bakrommet akkurat nå, som spurte meg, sa: “De to profetene i Åpenbaringen 11, vil de komme inn før Bortrykkelsen? Eller rett før Israel blir tatt bort? Og hva . . .” Nå, det er den slags spørsmål som—som—som kjører deg fast. Men disse enkle spørsmålene som dette er helt i orden.

Men nå, før vi begynner, la oss bøye våre hoder i bønn.

⁸ Far, det er vel kjent at da Du var tolv år gammel, ble Du funnet i Tempelet med de skriftlærde og vismennene og diskuterte Skriftene med dem. Og de ble—de ble forundret over en . . . gamle menn som var vel bevandret i Skriftene, og likevel ble de helt—helt målløse over en liten Gutt på rundt tolv år, som forklarte Skriftene. Du var i Din Fars hus. Du sa til Din mor: “Visste dere ikke at Jeg må være i Min Fars hus?” for å forklare Skriftene med sine åndelige betydninger.

⁹ Og nå ber vi, Herre, for—for Du vet hvor svake og skrøpelige vi er, og hvor lett vi har for å gjøre feil, at Du bare vil komme til oss i kveld i form av Den Hellige Ånd, og vil forklare Skriftene for oss. Jeg venter og stoler på Deg. Og hvis jeg noen gang, på noe tidspunkt, prøver å legge til mine egne tanker og tolkninger eller noe egoistisk noe, for å prøve å få min forklaring til å høres riktig ut, så lukk munnen min, Herre, som Du ville . . . Du gjorde med løvene, da de kom etter Daniel. Du er fremdeles den samme Gud.

¹⁰ Og la det være helt . . . Idet vi stoler på Den Hellige Ånd, må Han bare åpenbare disse tingene for oss. Og så når Han forklarer det, gjør det så klart at den som stilte spørsmålet vil være i stand til å ta imot Det. Og hvis svaret Den gir er motsatt av det jeg alltid har trodd, så la mitt hjerte fryde seg også, Herre, over å vite at jeg har oppdaget noe nytt, og som er Herrens gode vei. For Du sa: “Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og det er De som vitner om Meg.”

¹¹ Nå, etter denne Bibelundervisningen, vil det selvfølgelig oppstå mange tanker og så videre. Og jeg ber, Gud, nå som alle disse spørsmålene ser ut til å være stilt så vennlig og mildt,

må Den Hellige Ånd besvare dem vennlig og mildt. For vi ber om det i Jesu Navn og til Guds ære og oppbyggelsen av Hans Menighet. Amen.

¹² Det er mange ganger at egoistiske motiver bak noe, bare ødelegger alt sammen. Og nå, det har blitt stilt spørsmål etter disse Skriftstedene.

¹³ Nå, hvis jeg lesper litt i kveld, så er det fordi jeg har fjernet en tann. Og setter jeg den på, kan jeg ikke forkynne, jeg blir for langsom når jeg forkynner; tar jeg den ut, så plystrer jeg nesten.

¹⁴ Billy Graham sin kone fortalte en historie om ham, at den gangen hun så ham skikkelig nervøs, var da han hadde tatt ut en fortann. Og han mistet den, og det var like før et tv-program, og—og han kunne ikke . . . Den var på en plate sammen med noen flere baktenner. Og når han skulle snakke, plystret han “phut, phut” gjennom tanna. Og hun sa at han var nede på sine knær og ba og svettet, ti minutter før tv-sendingen, og til slutt oppdaget de at den hadde falt ut av buksene hans og lå nede i tuppen på skoen hans. En av pikkoloene fant den, den kunstige tanna. Og fru Graham fortalte dette her om ham. Og derfor har jeg den i et lite stykke papir, jeg tror jeg har den rett her i Bibelen min.

¹⁵ Og derfor er det litt . . . når vi blir litt gamle og forfalne, vet dere, og mister disse, så blir det vanskelig. Og så jeg . . . mens jeg var ute med broder Roberson bak der, og dem, pusset jeg på den en morgen og ødela en del på den, og jeg måtte ta den med til legen for å få fikset den. Så må Herren legge til Sine velsignelser.

¹⁶ Nå skal vi, nå, jeg skal prøve å komme igjennom alle sammen hvis jeg klarer. Og, broder Tony, ved Guds nåde, har jeg tydingen av drømmen din, og det var fantastisk. Jeg er så glad for å se det. Og det er en god tyding, som jeg tror jeg ikke burde fortelle offentlig her, så jeg vil gi den til deg privat hvis du—hvis du ikke . . . hvis du ønsker det på den måten. Han spurte meg her om kvelden, han hadde en drøm, og jeg kunne ikke fortelle ham akkurat hva det var før jeg gikk til Herren og ba over det. Da åpenbarte Herren den tilbake til meg og fortalte meg hva tydingen var. Det var herlig, og gode nyheter for dere, broder Tony.

¹⁷ Nå, i det første spørsmålet. Nå, jeg vet ikke helt hvor jeg skal begynne, for alle sammen er gode. Men, nå, vi prøver å ikke bruke for lang tid, og kanskje vi kan fullføre dem på søndag, hvis vi ikke kommer gjennom dem.

51. Forklar hva som menes med “evigvarende straff”, i Matteus 25,46. “Men . . .” Det er spørsmålet.

52. Så, det andre spørsmålet: “Men rikets barn skal kastes ut i det ytterste mørke”, er det omtrent det samme som å kaste dem ut av Guds sinn?

18 Vel, nå, vi tar det første spørsmålet ditt, som står i Matteus, det tjue- . . . det 25. kapitlet. Nå vil vi . . . Nå, jeg har ikke studert disse, bare kikket på dem bak der, og bare prøvde mitt beste på å se gjennom dem så godt jeg—jeg kunne. Og min . . . Slå opp i Biblene deres med meg, mens vi studerer Det. Nå, jeg ønsket å ta dette fra det greske leksikonet også, slik at dere får det—det fra det originale. Og jeg—jeg liker det. Så derfor vil vi ta Det både fra det—både fra det—det greske og det andre. Og nå, dette vil bli—vil bli gjort ganske langsomt, og studere det, for jeg må ta for meg Skriftstedene bare der jeg kan finne dem og plassere dem på rett plass. Ja vel.

19 Nå, noen som ønsker en Bibel å studere med? Hvis du gjør det, så rekk opp hånden din. Og vi . . . Jeg tror vi har tre eller fire bak her. Hvis du ønsker å studere ved Skriften, ja vel. Broder Cox, vil du komme hit og skaffe meg disse Biblene? Og det—det er bra for dere, om dere kan, å . . . (der er en, og dere bare—dere bare tar dem med ned om dere vil, så mange). Og hvem som helst som ønsker en, bare rekk opp hånden din, gutten vil hente dem til dere, ser dere. Og vi ønsker å studere disse sammen, og bare . . .

20 Nå, i lesningen av dette og de siste kapitlene . . . de første syv kapitlene av Hebreerbrevet. Etter undervisningen, vil selvsagt gutten som skrev ned dette, disse emnene, broder Mercier og broder Goad, har dem nå og er i ferd med å utgi dem i bokform. Og de har det. Nå . . . og vi har ikke engang kommet halvveis gjennom det, vi har bare skrapet i overflaten. Og jeg tror de har kalt det . . . og har tatt gullklumpene ut av . . . og bare finpolert gullklumpene, bare noen få av gullklumpene fra undervisningen fra Hebreerne. Broder Mercier vil ha dem på trykk ganske snart, for enhver som ønsker dem.

21 Nå det vi har gjort her, det skaper . . . Du kan ikke bare gå gjennom . . . i en evangelisk menighet, og dette er en evangelisk menighet. Du kan ikke gå gjennom en—en undervisning uten å vekke mistenksomhet og tanker hos mange av menneskene. Du er nødt til det. Nå, jeg er langt fra en lærer, er ingen Bibelutlegger i det hele tatt. Men jeg prøver aldri å—å si noe, eller engang å gjøre noe, før jeg først—først har bedt eller gjort mitt ytterste for å finne ut av det.

22 Jeg fikk et spørsmål av en kjær broder i går kveld, han sa: “Broder Branham, broder Seward sa en gang at man—man ganske enkelt ikke kan sette deg fast noe sted. Ser du, at du alltid har en måte å komme ut av det på eller unnslippe på.”

23 Jeg sa: “Vel, grunnen til det er at jeg alltid prøver å tenke før jeg gjør noe. Skjønner? Og så hvis folk spør meg, så kan jeg fortelle hva jeg har tenkt. Skjønner?” Men det vil si, hvis du kan tenke rett. Og før du gjør noe, prøv å ta den siden Gud ønsker at du skal ta, da er det nesten umulig å bli satt fast.

24 Du kunne ikke forestille deg den tiden da—da Akab prøvde å sette fast Elias. Kunne du forestille deg tiden da fariseerne prøvde å sette fast Jesus? Ser dere, Han hadde—Han hadde svaret raskt, fordi alt Han gjorde, gjorde Han etter Guds vilje, og Han . . . det var slik Han—Han kunne klare det. Nå, det er slik vi ønsker å ha dette.

Nå, spørsmålet er stilt, vi vil holde oss til spørsmålet:

Forklar hva som menes med “evigvarende straff”, i Matteus 25,46.

25 Lytt virkelig nøye nå. Alle sammen nå, Matteus 25,46:

Og disse skal gå bort til evigvarende straff, . . .

26 Nå, spørsmålet er: “Hva . . . Forklar . . .” Nå, ordet *evigvarende* kommer fra ordet “alltid og for alltid”, og *for alltid* er “en tidsperiode.” Det betyr bare “så lang tid”, som *for alltid*. Nå, hvis dere bare vil lese . . . Jeg vet ikke hvem som skrev spørsmålene, for ingen hadde skrevet navnet sitt på dem; det var ikke nødvendig, jeg ønsker ikke at de gjør det, ser dere.

Men *disse skal gå bort til evigvarende straff, . . .* (Følg med nå, det er de onde.)

27 Nå, kjære—kjære person som stilte spørsmålet, bare les resten av Det:

. . . men de rettferdige til evig liv.

28 De onde skal gå bort til evigvarende straff (en bestemt tidsperiode), men de rettferdige har Evig Liv. Du vil aldri finne Evig straff, det er umulig. Ser dere, hvis de har Evig straff, har de Evig Liv; har de Evig Liv, er de frelst. Ser dere, det er umulig. Nå, hvis du vil se her, så spør spørsmålet seg selv . . . besvarer seg selv. Skjøner?

Og disse . . .

Følg med nå, jeg vil ta med det foran her:

. . . og de . . .

29 I det 20. . . . 44. verset:

. . . og også de svarte, og sa til Ham: Herre, når skal vi være sulten, når med tørste, og en fremmed og naken, . . . og i fengsel uten å tjene deg?

Da skal—skal han svare dem og si: Sannelig sier Jeg dere: Alt det som dere . . . gjorde mot en av disse minste, det gjorde dere . . . mot meg.

Og disse skal gå bort til evigvarende (evigvarende) straff, (det er de onde) . . . men de rettferdige til Evig Liv.

30 Ser dere forskjellen? De onde har evigvarende straff, men *evigvarende* er “en tidsperiode”. Nå, hvis det hadde vært det samme, ville det ha vært skrevet, “Og disse skal bort til evigvarende straff, de andre skal gå bort til evigvarende liv.”

Skjønner? Eller: “De skal gå bort til Evig straff, og de andre til Evig liv.” Ser dere, hvis det er en Evig straff, å bli straffet for all evighet, så er det et Evig . . . har han Evig Liv; og det er bare ett Evig Liv, og det kommer fra Gud. Alt uten en begynnelse har ingen ende, alt med en begynnelse har en ende. Ser dere hva jeg mener?

³¹ Nå, Skriftstedet Selv som den—den kjære personen besvarte . . . Nå, hvis dere vil studere det i leksikonet, “*Og disse skal gå bort til ainion, som gjør slutt, og til evigva- . . . og til ild, ildsjøen.*” Nå, ordet *a-i-n-i-o-n* betyr “en periode med straff.” I det greske leksikonet, rett her, “periode med straff”, eller, “tid med straff”. Ser dere: “De skal gå bort til en tid med straff.” Ordet som er brukt, *a-i-n-i-o-n*. *Ainion*, som betyr “tider, en stund, en begrenset tid”. Ta det så tilbake til—til oversettelsen her, den engelske, *evigvarende* er “en begrenset tid”. Ser dere, det kommer fra det greske, “en begrenset tid.” Ordet *ainion*, eller *a-i-n-i-o-n*, *ainion* betyr “en begrenset tid med straff.”

³² Men les så det andre: “Men disse skal gå til Evig.” Det er noe annet. Ser dere, Evig Liv. *Evig* kommer fra ordet “Evighet”, og Evighet hadde verken begynnelse eller ende. Det er for alltid og for alltid. Nå, det skulle besvare det, ser dere, for hvis dere bare leser Skriftstedet veldig nøye, vil dere se det.

³³ “*Og disse skal gå bort til evigvarende straff, men de rettferdige . . .*” De onde skal gå til evigvarende straff, bli straffet for en tidsperiode; kanskje en milliard år, jeg vet ikke, men du vil så visst bli straffet for syndene dine. Men like sikkert som synd hadde en begynnelse, så har synd en ende. Straff hadde en begynnelse, og straff har en ende. Og helvete ble skapt for djevelen og hans engler. Skjønner? Ja vel. Nå, jeg har ett til under her som kan besvares sammen med det, om bare et par øyeblikk, som er et vakkert et, som knyttes inn i det.

Nå, men disse her: “**Men rikets barn skal bli kastet ut i mørket**”, er det omtrent det samme som å kaste dem ut av Guds sinn?

³⁴ Nei, det er ikke det samme. Nå, du refererer til Bryllupsmåltidet her. Nå: “Og rikets barn”, som ble spurt her. Rikets barn er jødene, og de ble kastet ut i det ytterste mørke. Og de—de har blitt kastet ut i ytterste mørke, og de har gått gjennom tiden med gråting og jamring og tenners gnissel. De ble kastet ut i ytterste mørke fordi det ville gi deg og meg en tid for omvendelse, men de ble aldri kastet ut av Guds sinn. Han vil aldri glemme Israel. Og Israel, som enhver som leser Bibelen vet, blir omtalt som “rikets barn”. Ser dere, det er riket, løftet. Med andre ord, Gud handlet med nasjonen da Han handlet med Israel, som er rikets barn.

³⁵ Nå, husker dere, Han sa der: “Og Abraham og Isak og Jakob”, på ett sted, “ville komme og sitte i riket i endens tid.” Ser dere,

og at Abraham, Isak og Jakob ville være i riket; de var, de var rikets velsignede folk. Men rikets barn skal bli kastet ut i det ytterste mørke.

³⁶ Nå, det som blir henvist til her, er—er Brudgommen. Da Brudgommen kom, mens de . . . Fem av jomfruene gikk ut for å møte Herren, og—og de tok ikke med seg olje i lampen sin. Og—og de andre fem tok med olje i lampen sin. Nå, hvis du legger merke til det, er det et vakkert bilde, både på jødene og hedningene, som de forkastede. Husk at det hele tiden er tre menneskeklasser: jøden, hedningen (den formelle), . . . ; jøden, hedningen og Menigheten. Hvis du blander sammen de, vil du uten tvil støte på problemer når du kommer til Åpenbaringen. For hvis du ikke . . .

³⁷ Slik som herr Bohanon sa til meg en gang, sa: “Billy, alle som prøver å lese Åpenbaringen vil få mareritt. Ja”, sa han, “her er en Brud her nede på jorden, og—og dragen spy vann ut av munnen sin for å krige mot Henne.” Og sa: “Så på samme tid står Bruden som de hundre og førtifire tusen” (Jehova Vitners lære) “på Sinaifjellet. Og på samme tid er Bruden i Himmelen.” Nei, nei, du tar feil.

³⁸ Det er tre menneskeklasser. Ser dere, det er den forkastede jøden, og det er den sovende jomfruen som vannene . . . Det er ikke kvinnens Ætt, det er levningen av kvinnens Ætt som dragen spydde vann ut av sin munn . . . Åpenbaringen 11. Og så, faktisk var de hundre og førtifire tusen jødene overhodet ikke Bruden, de er levningen av den jødiske menigheten. Og Jehovas Vitners lære som plasser dem som Bruden, jeg forstår ikke hvordan dere kan gjøre det, fordi, det er ikke Bruden.

³⁹ Hvis dere legger merke til over i Åpenbaringen der, så står Det: “Og de er jomfruer.” Og de er evnukker. Og hva var en evnukk? De var . . . Evnukker var tempelvaktene som vokter dronningen, fordi de var . . . be- . . . De var menn som var gjort sterile. De hadde . . . La dere merke til at det stod: “De hadde ikke gjort seg urene med kvinner”? De var tempelevnukker. Og det var et utvalgt antall som Gud hadde tatt ut fra de utvalgte av jødene. Nå, hvis dere legger merke til . . . Hvis vi bare kan ta for oss det bare et øyeblikk, så det liksom kan bli helt klart for deg, så du virkelig kan . . .

⁴⁰ La oss ta Åpenbaringen, det 7. kapitlet, og vi vil finne ut her nå, hvor . . . hva Det står. Det er vakkert:

Og etter dette . . . så jeg fire engler stå ved jordens fire hjørner, . . . (nå, dette er en parallell til Esekiel 9, der han så jødernes ødeleggelse. Og her ser han hedningenes ødeleggelse, Åpenbaringen, det 7. kapitlet) . . . Og jeg så fire engler stå ved jordens fire hjørner, som holdt jordens fire vinder (vinder betyr “krig og konflikt”) . . . for at

vinden *ikke skulle blåse på jorden, på havet, . . .* eller noe tre. (og det var krig, "tilbakeholdt")

41 Åh, om vi hadde tid til å gå i detaljer på det spørsmålet. Det skjedde . . . Det var der Russell blandet kortene. Russell profeterte, da han så dette komme. Han profeterte at "det ville være Herren Jesu Komme", uten å vite at det var forseglingen av Menigheten. Skjønner?

42 Og de lurte på hvordan verdenskrigen . . . Første Verdenskrig. Se, den stanset den ellefte november, klokken elleve på dagen; denne ellefte måneden, den ellefte dagen, og den ellefte timen. Og umiddelbart etter det, ble vanndåpen i Jesu Navn åpenbart og Dåpen i Den Hellige Ånd til Menigheten. Helt riktig, umiddelbart etter det.

43 Hvis du tar det videre til Åpenbaringen, hvordan vi knyttet Det sammen, og mellom Filadelfia Tidsalder og Laodikea. Og metodistene hadde Filadelfia Tidsalder, broderkjærligheten. Og den siste tidsalderen, menighetstiden, var Laodikea Tidsalderen, som var en lunken tidsalder. Og Han sa der: "Jeg har satt en dør (åpen dør) foran deg." En åpen dør! Og hvis du viser tilbake til disse Skriftstedene, vil det knytte hele Budskapet sammen til ett punkt der, for å vise dere nøyaktig.

44 Følg med! Her som alt hadde vært Fader, Sønn, Hellig Ånd, i dåp, (som vi straks skal gå inn i) som helt og holdent var en katolsk læresetning og aldri en kristen lære. Nei, sir. Jeg bare . . . Vi har den rett her, i kveld, for å gå inn i det; med leksikonet også. Skjønner? Ja, sir, og med historien også. Det var ingen som noen gang ble døpt på den måten i Bibelen, heller ikke i de første seks hundre årene etter Bibelen. Og jeg kan bevise det rett her ved katolikkenes egen lære, at det var de som begynte med det, og besteking og øsing.

45 De kom ut av det og inn i den wesleyanske kirken og til metodistkirken, metodistene videreførte det til baptistene, baptistene førte det videre, og det er fremdeles en falsk lære! Og kan gå tilbake i Bibelen og bevise for dere at Bibelen sier at "du har et navn av at du lever, men du er død." Det er helt riktig. Og de hadde . . .

46 Jeg kan bevise at Bibelen lærte at de ville bruke Hans Navn i dåp inntil den mørke tidsalder, i henhold til den—den fjerde tidsalderen . . . til menighetstiden, Pergamon Menighetstid. Og Han sa, i løpet av de femten hundre årene med mørk tidsalder, sa alle sammen: "Du har litt lys igjen, for du har ikke fornektet Mitt Navn."

47 Da den andre tidsalderen kom inn der, den katolske tidsalder, sa Han: "Du har et navn av at du 'lever', men du er død! Og du har fornektet Mitt Navn." Slik er det. Skjønner? Alt knyttes bare sammen til ett vakkert bilde, hele Bibelen.

48 Nå, legg merke til dette:

... holdt de fire vinder ...

Og jeg så en annen engel stige opp fra Himmelen, og han hadde den levende Guds segl ... (Seglet)

49 Nå, hva er den levende Guds segl? Nå, dere adventistbrødre vil si: "Overhold sabbaten." Jeg vil at dere skal vise meg det i Skriften. Det er ikke der. Ikke ett sted ... er—er seglet ...

50 Hvis dere vil lese Efeserne 4,30, ganske raskt, vil dere finne ut hva den levende Guds Segl er. Efeserne 4,30 sier: "Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere ble forseglet med til forløsningens dag." Ikke til den neste vekkelsen, men har Evig sikkerhet (hm-hmh). "Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som dere ble forseglet med til forløsningens dag." Se om ikke Efeserne 4,30 sier det, se deretter på merknadene i margen og ta for deg alle henvisningene gjennom Skriften der og finn det ut. Nå: "Forseglet til forløsningens dag. Å ha den levende Guds segl."

51 Nå, husk, Den Hellige Ånd ble ikke undervist som Dåpen i Den Hellige Ånd før etter 1. Verdenskrig. Vi feiret nylig vårt—vårt jubelår, førti år, eller det førtiende jubelåret.

... og han ropte med høy røst til de fire englene som det var gitt å skade jorden eller havet,

og sa: Gjør ikke skade på jorden, havet eller noe tre før vi har forseglet vår Guds tjenere ... (nå kommer du til spørsmålet ditt, "barna", ser du) ... vår Guds tjenere på deres panne. (skad ikke, ødelegg ikke jorden, la ikke en atombombe gå av, gjør ikke det minste før vår Guds tjenere er forseglet)

52 Nå, hvis vi kunne ta det tilbake dit og gå tilbake dit, hvordan at—at selv i *The Decline of the World's War*, i det andre bindet, da General Allenby hadde kjempet seg inn til han nådde Jerusalems grenser, og han bare telegraferte tilbake til Kongen av England og sa: "Jeg vil ikke fyre av mot byen på grunn av dens hellighet." Han sa: "Hva skal jeg gjøre?"

53 Han sa: "Be."

54 Og han fløy over den igjen, og da de gjorde det, sa de: "Allenby kommer." Og det var muhammedanere der inne, som trodde han sa: "Allah kommer." Og de heiste det hvite flagget og overga seg, og Allenby marsjerte inn i Jerusalem og overtok det uten å ha avfyrt ett skudd, i samsvar med profetiene, det er riktig, og ga det tilbake til jødene.

55 Så reiste de opp en Hitler for å forfølge jødene, og over hele verden, og for å drive dem tilbake dit.

56 Og Bibelen sier at Han ville "føre dem tilbake på ørnevinger". Og da de begynte å komme tilbake ... *Life* Magasinet og dem skrev om det for et par uker siden, der de førte dem tilbake i tusentall, til Jerusalem, og de bar de gamle på ryggen. De ble intervjuet. Jeg har alt sammen på en filmrull.

Og han sa . . . Der vaiet Davids flagg med fire stjerner; det eldste flagget i verden, den første gangen det hadde vaiet på to tusen år.

57 Jesus sa: “Når fikentreet skyter knopper, skal denne generasjonen ikke forgå.”

58 Og her brakte de disse gamle inn og sa: “Hva? Kommer dere tilbake for å dø i hjemlandet?”

59 Sa: “Nei, vi har kommet for å se Messias.”

60 Og broder, jeg sier deg, vi står ved døren! Der er tjenerne, de som venter der borte. Ikke denne gjengen av jøder som ville svindle deg for de kunstige tennene dine om de kunne, det er ikke den jøden Han snakker om. Men det er de der ute som har overholdt lovene og slikt, og ikke engang visst at det var en Messias.

61 Og broder . . . i Stockholm, broder Petrus, sendte en million Nye Testamenter til dem, og da de fikk dem, leste de dem. De sa: “Vel, hvis dette er Messias, la oss se ham gjøre profettegnet, og vi vil tro ham.”

62 For et utgangspunkt for min tjeneste! Jeg var to timer fra å gå inn gjennom Jerusalems porter, og jeg var i Kairo, Egypt. Og jeg gikk der, og Den Hellige Ånd sa: “Ikke dra nå.”

63 Jeg tenkte: “Jeg bare innbilte meg det. Billetten min er kjøpt, jeg er på vei. Mannen er der ute for å møte meg, hele gruppen, skolene og så videre.”

64 Jeg gikk litt lenger, og Ånden sa: “Ikke dra! Ikke dra.”

65 Jeg gikk tilbake til billettsegeren, jeg sa: “Jeg avbestiller denne billetten. Jeg ønsker å dra opp til Athen, Hellas, til Areopagos.

66 Og han sa: “Vel, billetten din er til Jerusalem, sir.”

67 Jeg sa: “Jeg ønsker å reise til Aten i stedet for å reise til Jerusalem.” Den Hellige Ånd venter, den timen har ikke kommet helt ennå. Det er bare ikke helt riktig.

68 Følg med:

*. . . forseglet vår Guds tjenere på deres panne,
og sa: Gjør ikke skade på jorden, . . . før vi . . .
forseglet vår Guds tjenere på deres panne. (alle vet at
det er Den Hellige Ånds Segl; følg med)*

*Og jeg hørte tallet på dem som var forseglet. . . .
(nå, hvis de ikke er jøder, se på dette) . . . ett hundre
og førtifire tusen av alle Israels barns stammer var
forseglet. (ikke en hedning i dem. Det er ved endens tid)*

69 Følg med! Judas stamme, tolv tusen; Rubens stamme, tolv tusen; og videre nedover, Gad, tolv tusen; Naftali og—og—og hele veien ned til Asjer, og—og Sebulon og alle disse tolv stammene i Israel. Og tolv ganger tolv er hva? Hundre og førtifire tusen. Der

er de hundre og førtifire tusen, jøder! Ikke hedninger, jøder! Det har ikke ingenting med Bruden å gjøre. Så Jehovas Vitner har feil i sin lære. Bibelen sier klart at de er “jøder” og ikke hedninger. De er Guds tjenere, og hedningen ble aldri ansett som en tjener. Vi er sønner og døtre, ikke tjenere.

⁷⁰ Nå, les resten av Det. Slik som mannen som spiste vannmelon, sa: “Det er godt, men la oss få litt mer av det.” Ja vel, Gud har rikelig av Det her. Nå, bare merk dere det. Nå, nå er vi på det 8. verset:

Op av Sebulons stamme . . . forsegl tolv tusen. Hele Josefs stamme var tolv tusen forseglede. Av Benjamins stamme var tolv tusen forseglede.

⁷¹ Ser dere, Johannes, som var en jøde, kjente igjen hver og en av dem, så Israels tolv stammer; tolv tusen ut av hver stamme, tolv ganger tolv er hundre og førtifire tusen. Der er de, ikke Menigheten, jødene. Bibelen sa her, at de alle var “Israels barn”, enhver stamme ble nevnt ved navn.

⁷² Følg med nå, 9. verset:

Etter dette (her kommer Bruden nå) . . .

Deretter så jeg, . . . se, en stor skare som ingen kunne telle, . . .

⁷³ Der er tempel-evnukkene, de er bare ett hundre og førtifire tusen, bare en liten dråpe, bare noen få tempelvakter som vil være med Bruden; bare Hennes—bare Hennes ledsager. Det er de hundre og førtifire tusen, er Brudens ledsager; tempel-evnukkene.

⁷⁴ Følg med! Selvsagt, jeg vet dere går tilbake hit til det 14., og sier: “Men, de er sammen med Bruden hvor enn de . . .” Absolutt! Evnukkene fulgte med dronningen hvor enn hun reiste. Sannelig! Men hva var de? De var ikke annet enn ledsagere, og det er nøyaktig det Skriften slår fast her.

⁷⁵ Legg merke til:

Op deretter . . . , og se, en stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag, . . . stammer, . . . folk og tungemål, . . . (der er Hedningebruden som kommer fram, ja vel) . . . disse stod . . . foran Lammet, (der er deres Frelser, Lammet, ikke loven; Lammet, Nåde) . . . kledd i hvite kjortler; . . . (følg med, om et lite øyeblikk, se om de hvite kjortlene ikke er de helliges rettferdighet) . . . og palmegrener i sin hånd.

Op de ropte med høy røst, . . . (hvis ikke dette er en pinsevekkelse, har jeg aldri hørt om en) . . . og sa: Frelsen tilhører vår Gud, Ham som sitter på tronen, og Lammet.

Og alle englene sto rundt tronen og de eldste og de fire livsvesener, . . . falt på . . . ned på sitt ansikt foran tronen og tilba Gud

og sa: Amen! Velsignelsen, . . . herligheten, . . . visdommen, . . . takksigelsen, . . . æren, . . . styrken, kraften tilhører vår Gud i all evighet. Amen.

76 Det høres ut som et leirmøte, gjør det ikke? Kommer til å bli! Hvem var det? De hundre og førtifire tusen? Ikke i det hele tatt! Denne store skaren som ingen . . . fra alle stammer, språk og nasjoner. Kan du ikke se, min kjære venn?

77 Se nå, bare les Det. Nå:

Da tok en av de eldste til orde og sa til meg: Hvem er disse og . . . som er iført hvite kjortler? Og hvor kommer de fra?

78 Den eldste sa til Johannes, som var en jøde som gjenkjente de hundre og førtifire tusen, sa: “Nå, du kjente dem, de er alle jøder. Men hvem er disse? Hvor kom de fra?” Ser dere hva den eldste sa? “En av de eldste svarte”, (det er de eldste foran Tronen) “svarte meg og sa: ‘Hvem er disse som er kledd i hvite kjortler? Og hvor kommer de fra? Nå, vi kjenner alle til jødene og pakten deres og så videre, men når kom disse?’” Følg med nå:

Og jeg sa til ham: Herre, du vet det. (“Jeg—jeg—jeg vet ikke”, sa Johannes, “det er bare utenfor meg. Jeg vet ikke.”) Så sa han til meg: Dette er de som kom ut av store trengsler, (“Gjennom prøvelser og mange farer, slit og snarer, har jeg allerede kommet.” Skjøner?) . . . disse kom opp ut av store trengsler, og de har vasket sine kjortler, . . . (i menigheten? Høres det riktig ut?) . . . har vasket sine kjortler, og gjort dem hvite i Lammets blod.

. . . de er framfor Guds trone og tjener Ham dag og natt . . . (hvem tjener meg i hjemmet mitt? Min kone. Er det riktig?) . . . og i Hans tempel . . . (det er hun som er hos meg i hjemmet mitt og i min husholdning, er min kone. Det er hun som er hos meg og vasker klærne mine og holder det ryddig for meg) . . . og han som sitter på tronen skal bo iblant dem. (Åh, du, lytt!)

Og de skal ikke sulte mer, . . . (ser ut som de hadde gått glipp av noen måltider på veien) . . . heller ikke skal de tørste mer. Verken solen eller noen hete skal falle på dem.

For Lammet som er midt foran tronen, skal livnære dem og lede dem til levende vannkilder. Og Gud skal tørke . . . hver tåre fra deres øye. (der er Hun, der er Bruden)

79 Der er de hundre og førtifire tusen, der er tjenerne. Så “Rikets barn”, her, kjære person som stilte spørsmålet, det er

et . . . som stilte dette viktige spørsmålet. Jeg tror jeg kan ha lagt det bak her i et . . . et sted, men “når de skal bli kastet ut”, betyr ikke at de vil bli kastet ut av Guds sinn. De er utestengt fra åndelige goder for en periode. Ser dere, bare for en liten periode.

⁸⁰ Fordi, da profeten så Israel komme til denne dag, sa han: “Vel, vil Israel eksistere når Sabbaten vil bli tatt bort, og—og de selger på Sabbaten som på en hvilken som helst annen dag, og alle disse tingene?” Han sa: “Vel, vil Du—vil Du noensinne . . . Vil Israel bli fullstendig glemt?”

⁸¹ Han sa: “Hvor høyt er det til himmelen? Hvor dyp er jorden? Mål det med den stokken som ligger foran deg.”

Han sa: “Jeg kan ikke!”

⁸² Han sa: “Heller ikke kan Jeg noensinne glemme Israel.” Så visst ikke! Israel vil aldri bli glemt.

⁸³ Så, dere ser, *for alltid* og *Evig* er to forskjellige ting. Israel ble kastet ut, men ikke fra Guds sinn. Og Paulus taler om det her borte, hvis jeg hadde en . . . hadde hatt tid til å studere det, slik at jeg raskt kunne komme til Skriftstedene som . . . kunne jeg gitt dere referansene, ser dere, som kommer i tankene mine.

⁸⁴ Paulus talte der, sa at vi hedninger måtte være nøye med hvordan vi vandret og hva vi gjorde. Skjønner? Fordi hvis Gud ikke sparte den første grenen, ser dere, og vi bare er podet inn, ser dere, . . . Og Israel, som ble forblindet for en tid, sa han. Bare for en tid, ble Israel forblindet. Det er riktig, men sløret vil bli løftet fra deres øyne. Og det er når den siste hedningen er født inn i Guds Rike, da blir sløret deres løftet fra Israels øyne. Og de vil si: “Dette er Messias Som vi har ventet på.” Det er riktig, men hedningedøren er stengt (arken er—er stengt igjen), det er ikke mer—ikke mer nåde igjen for hedningene på den tiden.

⁸⁵ Nå, jeg bruker veldig lang tid på ett spørsmål. Og noen sa: “Nå, du kommer ikke til mitt.” Vel, vi skal skynde oss og se om vi kan komme til det.

⁸⁶ Ja vel, her er et—et langt ett. Og hver minste del av det som kvinnen spurte om eller mannen spurte om, eller hvem enn det er, er rett.

53. Stemmer det at Herren Jesus ikke døde for hele verden, det vil si alle i verden, men rettere sagt . . . (nå, jeg ville forklare det, men hun . . . han eller hun, hvem enn det er . . . Ser ut som en kvinnes håndskrift) . . . men rettere sagt for disse—rettere sagt for disse i alle deler av verden, som Faderen har gitt Ham? Disse som Gud før verdens grunnleggelse bestemte til Evig Liv, som Han har utvalgt etter Sitt Eget velbehag?

⁸⁷ Absolutt, det er riktig! Det er helt riktig. Jesus døde for . . . ikke bare for . . . Han har et formål.

⁸⁸ La oss se, jeg tror det . . . Jeg—jeg tror de leste . . . et spørsmål kom inn om dette:

54. Skriften forteller oss utvilsomt at dette er de som ikke vil bli—er de som ikke vil bli frelst. Derfor . . .

⁸⁹ Det er helt riktig. Skriften forteller oss at det er mennesker som var forutbestemt av Gud til å bli fordømt.

⁹⁰ Ønsker dere å lese det, slik at det alltid kan være ute av deres sinn? Ja vel, la oss gå til Judas Brev, Judas taler her.

Judas, Jesu Kristi tjener, Jakobs bror, til dem som er helliget av Gud Fader og bevart i Jesus Kristus, og kalt:

⁹¹ Ser dere hvem han retter Det til? Ikke synderen, ikke bare et evangelisk møte, men til de hellige og kalte. Ser dere, de som allerede er i Riket.

Må miskunn, fred og kjærlighet bli dere rikelig til del.

Dere kjære, . . . jeg var meget opptatt med å skrive til dere om vår felles tro, fant jeg det nødvendig å skrive til dere, og formane dere til . . . stride alvorlig for den tro som én gang for alle ble overgitt til de hellige.

For noen mennesker har sneket seg ubemerket inn, slike som for lenge siden ble oppskrevet til denne dommen, . . . (hvordan?) . . . som forventer Guds nåde til løsaktighet, . . .

⁹² Oppskrevet for lenge siden! Ikke at Gud satt bakoverlent på tronen og sa: “Jeg vil frelse *denne* mannen, Jeg vil la *den* mannen gå fortapt.” Det var ikke slik! Gud døde, og da Jesus døde, dekket forsoningen hele jorden for hver eneste person. Men Gud, ved forutvitenhet . . . Ikke at Han vil . . . Han ønsker ikke at noen skal gå fortapt. Han ønsket at alle skulle bli frelst. Det var Hans—det var Hans Evige hensikt. Men hvis Han var Gud, visste Han hvem som ville og hvem som ikke ville bli frelst. Hvis Han ikke visste det, så var Han ikke den uendelige Gud. Så Bibelen lærer det. For at vi kunne . . .

⁹³ Hvis vi hadde tid til å gå over til Romerne, det 8. kapitlet, og dere kunne lese det. Romerne, det 9. kapitlet, mange andre plasser i Bibelen. Efeserne, det 1. kapitlet. Og dere kan se at Guds utvelgelse, for at det kan stå fast, så inngikk Gud pakten betingelsesløst. Han sendte Jesus for å dø for de som Han forutkjente. Skjønner?

⁹⁴ Ikke bare for å si: “Vel, du sier Gud ikke vet om hun vil bli frelst eller ikke?” Gud visste at du ville bli frelst, eller om du ville eller ikke, før verden noensinne begynte, ellers var Han ikke Gud.

⁹⁵ Vet du hva ordet *uendelig* betyr? Se på . . . se i ordboken og finn ut hva ordet *uendelig* betyr. Ja, Han kjente til hver eneste loppe som noensinne ville være på jorden, hver eneste flue, hver eneste mygg, hver eneste mikroorganisme. Han visste om det før de noensinne kom til eksistens, ellers var Han ikke Gud. Ja visst, Han visste om det. Ja vel.

⁹⁶ Så, i det henseende, kunne ikke—ikke Gud si: “Jeg vil ta *deg*, og sende deg til helvete; og Jeg vil ta *deg*, og sende deg til Himmelen.” Gud ønsket at dere begge skulle komme til Himmelen. Men ved forutvitenhet visste Han at den ene ville bli en kjeltring, og den andre ville bli en gentleman og en kristen. Skjønner? Derfor måtte Han sende Jesus for å dø, for å frelse det mennesket som Han på forhånd visste ville bli frelst. Får dere tak i det?

Se nå her:

Skriften forteller oss utvilsomt at det er disse som ikke vil bli frelst.

55. Derfor hvis forsoningen dekket hele . . . hele Adams slekt, og noen gikk fortapt fordi de ikke benyttet seg av løftet, eller det tilveiebrakte, ville ikke . . . mekt- . . . fri . . . vil han . . . vil være en mektigere kraft enn den Allmechtige Guds Evige planer og hensikter? Ville det være . . . (Personen nå, spør i dette andre spørsmålet.) Ville ikke menneskets frie vilje være en mektigere kraft enn en Allmechtig Guds planer og hensikter?

⁹⁷ Nei, min broder eller søster. Absolutt ikke! Det er ikke noe som er mektigere . . . Menneskets vilje kunne aldri komme opp mot Guds doms Evige hensikt. Det er helt umulig, ser dere.

⁹⁸ Nå, det første spørsmålet ditt var korrekt. Det andre spørsmålet ditt kan ikke være det, venn. For se, se på måten det er skrevet her, ser dere: “Vil ikke menneskets frie vilje være en mektigere kraft enn den Allmechtige Guds planer og hensikter?” Nei, så visst ikke. Hvordan kunne menneskets vilje være en mektigere kraft enn den Allmechtige Guds hensikt? Og mennesket i sin kjødelige stilling som vil det han vil, mektigere enn det en Evig, fullkommen Gud ville være? Så visst ikke! Det er helt umulig, ser dere. Den Evige Gud, Hvis formål er fullkomment, hvordan kunne du si at en—en kjødelig mann her nede, uansett hvor rettferdig (og det kan han være), hans hensikter kunne på ingen måte komme opp mot dette: den Evige og Allmechtige Guds hensikt.

⁹⁹ [En søster snakker med broder Branham—Red.] Ja. [“Jeg beklager. Jeg ønsket bare å stille et spørsmål, og—og du misforstår hva jeg mener der.”] Ja, ja vel, søster. [“Jeg tror ikke det i det hele tatt, jeg mente at ‘Guds Evige hensikt overgår mennesket frie vilje.’”]

¹⁰⁰ Det er riktig. Åh, vel, jeg—jeg har lest det galt da, ser dere. Ja vel. Ja, du har helt rett da, søster. Jeg visste ikke at det var ditt—ditt spørsmål. Ja vel. Men, ser du, slik jeg forstod det her, ser du, . . . Nå, la meg se, “Dekker hele Adams slekt, og noen gikk fortapt fordi de ikke benyttet seg—seg av det som var tilveiebrakt, ville ikke mennesket frie vilje være en mektigere kraft enn den Allmechtige Guds Evige planer og hensikter?” Ser

dere, jeg—jeg misforstod tanken din der. Ja, den Allmektige Guds Evige hensikt. Vel, det avgjør saken.

¹⁰¹ Jeg antar at alle forstår det. Gjør dere det, rekk opp hendene deres. Det—det er den Allmektige Guds Evige hensikt, vil selvfølgelig være langt over—langt over det mennesket kunne gjøre.

Nå:

56. Jeg forstår ikke lyset over vandåpen, i det 28. kapitlet av . . . 19. verset av Matteus. Hva betyr dette?

¹⁰² Vel, nå, kanskje det ikke tar meg mer enn et øyeblikk. Og la noen slå opp sammen med meg, til Matteus, det 28. kapitlet og det 19. verset. Og vi vil finne nøyaktig ut hva personen . . . tjuefem . . . Nå, Dette vil gjøre deg sterk hvis du bare vil holde deg til Det. Det er—Det er godt, ser dere. Det er ikke evangeliserende, men Det er . . .

¹⁰³ Nå, vi er . . . Nå, det er her folk prøver å si at: “Det er en motsigelse i Bibelen.” Nå, jeg vil at noen slår opp i . . . til Matteus 28,19. Eller, nei, jeg vil at noen . . . Matteus 28,19. Jeg vil at noen slår opp i Apostlenes gjerninger 2,38. Har du Bibelen din der, broder Neville?

¹⁰⁴ Og jeg vil at dere skal lese for dere selv nå. “Og jeg vil vise deg en sterk motsigelse i Bibelen. Og hva Bibelen . . . Folk sier at ‘Bibelen ikke motsier Seg Selv’, Jeg vil at du skal ta dette i betraktning.”

¹⁰⁵ Og dette gir professorene grå hår. Men Det—Det er enkelt. Nå vil jeg lese Matteus 28,19, følg etter meg. Og noen av dere med Apostlenes gjerninger 2,38, ha det klart. Jeg vil begynne med det 18. verset, dette er det siste kapitlet i Matteus.

Og Jesus sto fram og talte til sine disi- . . . talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jord. (hvor er Faderens makt?)

¹⁰⁶ Hvis all makt i Himmel og jord er gitt til Jesus, så har Gud blitt kraftløs da, har Han ikke? Eller bare fortalte Han en historie? Spøkte Han? Han mente Det! Tror du ikke at Han mente Det? Vel, hvis all makt er gitt Ham, hvor er Guds makt da? Han var Gud! Det er helt riktig. Det er det eneste man kan si om det. Det er alt. Ser dere, Han var Gud; ellers så var det noen der som hadde litt makt, som ikke har det lenger. Skjønner? Så du kan ikke—du kan ikke blande Det sammen. Vi vil se det samme ut fra dette her. Ja vel:

. . . All makt i himmel og jord er . . . i himmel og på jord.

Gå derfor ut . . . lær alle folkeslag, idet dere døver dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn,

*og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere. . . .
Se, Jeg er med dere alltid, helt til verdens ende.*

¹⁰⁷ Apostlenes gjerninger 2,38, la noen lese det nå. Bare vent et øyeblikk. Apostlenes gjerninger, det 2. kapitlet, det 38. verset. Nå, lytt virkelig nøye nå og bare vær tålmodige, og vi vil se nå. Nå, dette er ti dager etter at Jesus fortalte dem nå, Matteus 28,19: “Gå derfor ut og lær alle folkeslag, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.”

¹⁰⁸ Nå, Peter, ti dager senere . . . De holdt ikke en preken til. De gikk opp til den øvre sal i Jerusalem og ventet der (i ti dager) på at Den Hellige Ånd skulle komme. Hvor mange vet det? På dette stedet. Her er Peter, Peter har nøklene til Riket. Ja vel, vi vil se hva han gjør. Matteus, eller jeg mener Apostlenes gjerninger 2, la oss ta det 36. verset:

La derfor hele Israels hus vite for visst, at Gud har gjort denne Jesus som dere . . . korsfestet, både til Herre og til Kristus.

“Både Herre og Kristus.” Ikke rart at all makt i himler og jord ble gitt Ham.

Da de hørte dette, skar det dem i hjertet, og de sa til Peter og . . . andre apostlene: Menn og brødre, hva skal vi gjøre?

Peter svarte . . . Peter sa til dem: Omvend dere alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse og dere skal få den Hellige Ånds gave.

¹⁰⁹ Nå, der er en motsigelse, Matteus sa: “Døp i Navnet: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd,” og Peter sa i Apostlenes gjerninger 2,38, ti dager senere: “Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn.”

¹¹⁰ Så neste gang omvendelse ble omtalt—omtalt, eller dåp, i Bibelen, er det Apostlenes gjerninger det—det 8. kapitlet, da Filip gikk ned og forkynte for . . . for—for samaritanerne. Og de mottok Den Hellige Ånd, og de ble døpt i Jesu Kristi Navn.

¹¹¹ Neste gang det ble omtalt, var da hedningene mottok Den, Apostlenes gjerninger 10,49:

Om mens Peter . . . talte disse ord, se, falt Den Hellige Ånd på . . . dem . . . og hørte dem.

For de hørte dem tale i tunger og opphøye Gud. Da sa Peter:

Kan noen nekte dem vannet, så de ikke skulle bli . . . disse som har fått Den Hellige Ånd slik som vi gjorde i begynnelsen?

Og han befalte at de skulle bli døpt i Herren Jesu Kristi navn.

112 Nå, la meg ta fram noe her, bare for å vise dere en liten ting, så dere ikke glemmer det; vil lage en liten illustrasjon. Jeg vil sette . . . Hvor mange gener- . . . nasjonaliteter av folk finnes det i verden? Det er tre: Kam, Sem og Jafets slekt. Hvor mange vet det? Vi kommer fra de tre sønnene til Noah. Kams slekt, Sems slekt . . . Jafets slekt er angelsakserne, Sems slekt er . . . De tre slektsleddene, det er: jøden, hedningen og halvt jøde og hedning. Nå, legg merke til, da de der . . . og *dette* er Kam . . . Sem, Kam og Jafet.

113 Nå, den første gangen dåp noensinne ble nevnt, var da Døperen Johannes snakket om det. Hvor mange vet at det er sant? Ja vel, jeg vil legge *det* over her, langt over her, Døperen Johannes. Og Johannes døpte folket i elven Jordan og befalte at de skulle omvende seg og få det rett med Gud, og selge eiendelene sine og gi mat til de fattige, og at soldatene skulle være fornøyd med pengene de hadde og få det rett med Gud. Hvor mange vet det? Og han døpte dem i Jordanelven, bestenket dem ikke, øste ikke over dem, men senket dem helt under! Hvis du ikke tror Det, er leksikonet her, finn ut om ikke det er *baptizo*, som er “døpe, nedsenket, legge under, begravet.” Nå, den første gangen dåp noensinne ble nevnt, var der.

114 Den andre gangen dåp noensinne ble nevnt, var da Jesus ga påbud om det, Matteus 28,19.

115 Neste gang dåp ble nevnt, var Apostlenes gjerninger 2,38.

116 Neste gang dåp ble nevnt, var i det 8. kapitlet av Apostlenes gjerninger.

117 Neste gang dåp ble nevnt, var i det—det 10. kapitlet av Apostlenes gjerninger.

118 Og så kommer vi til tidspunktet da Jesus sa her: “Gå derfor ut og lær alle folkeslag, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.”

119 La oss nå oppklare dette Skriftstedet først. Jeg har fortalt dere at “det er ikke ett Skriftsted i Bibelen som motsier et annet.” Jeg vil at du skal vise meg det. Jeg har spurt om det i tjueseks år, og jeg har ikke funnet det ennå. Det er intet Skriftsted som motsi- . . . Hvis det motsier Det, så er det noe som er menneskelagd. Nei, sir, det finnes ingen motsigelser i Bibelen!

120 Nå, du sa dette: “Hva med *det*?”

121 Her står Jesus og sier: “Gå derfor ut, lær alle folkeslag, idet dere døper dem i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds Navn.”

122 Og Peter gjør en helomvending og sier: “Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn.”

123 “Der har vi motsigelsen.” Ser det ut som. Nå, hvis du leser med et kjødelig sinn og ikke et åpent hjerte, vil det være en motsigelse.

124 Men hvis du vil lese Det med åpent sinn: “Den Hellige Ånd har skjult dette for de vise og forstandige”, Jesus sa det og takket Gud for det, “og har åpenbart Det for de små som ville lære.” Hvis du har et sinn og ikke et egoistisk sinn, men et lærevillig hjerte, vil Den Hellige Ånd lære deg disse tingene.

125 Nå, hvis det ikke samsvarer . . . Du sier: “Hvordan vet du at du har rett?” Vel, det samsvarer med resten av Skriften. Hvis ikke, har man en åpenbar motsigelse her.

126 Nå vil jeg stille dere et spørsmål. Dette er det siste kapitlet av Matteus. Jeg vil lære det i en enkel form, slik at dere alle . . . barna vil forstå Det.

127 For eksempel, hvis du leser en kjærlighetshistorie, og det stod bakerst: “Og Mary og John levde lykkelig alle sine dager.” Vel, du lurer på hvem John og Mary var som levde lykkelig alle sine dager. Nå, hvis du ønsker å vite hvem John og Mary er, bør du gå tilbake til begynnelsen av boken og finne ut hvem John og Mary er. Deretter gå tilbake hit og finn ut hvem Mary var og hvilken familie hun kom fra; og hvem John var og hvilken familie han kom fra, og hva navnet hans var, og hvordan de ble gift, og alt om det. Er det riktig?

128 Vel, det er på samme måte når vi leser Bibelen her. Da . . . Hør her, Jesus sa ikke: “Gå ut og døm menneskene i Faderens navn, i Sønnens navn, i Den Hellige Ånds navn”, slik treenighetsfolket døver. Det finnes ikke noe Skriftsted for det i Bibelen. Han sa ikke: “I navnene (n-a-v-n-e-n-e), navnene” til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.

129 Han sa: “I (n-a-v-n-e-t) navnet”, entall. Se i Bibelen din der og finn ut om det er riktig, Matteus 28, “I *Navnet*”.

130 Ikke “i navnet til Faderen, i navnet til Sønnen, . . .” det er slik en treenighets-predikant døver. “I Faderens navn, i Sønnens navn og i Den Hellige Ånds navn.” Det er ikke engang i Bibelen.

131 “Så i navnet . . .” Du sier: “Vel, så i ‘Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn.’” Så det er et bestemt Navn der.

132 Vel, er *fader* et navn? Hvor mange vet at *fader* ikke er et navn? *Fader* er en tittel. *Sønn* er ikke et navn. Hvor mange vet *sønn* ikke er et navn? Hvor mange fedre er her inne? Rekk opp hånden din. Hvor mange sønner er her inne? Rekk opp hendene deres. Vel, hvem av dere har navnet “Sønn”? Hvem av dere har navnet “Far”? Ja vel, *Hellig Ånd* er ikke et navn, *Hellig Ånd* er hva Den er. Hvor mange mennesker er det her inne? Rekk opp hånden. Skjønner? Slik er det, Den Hellige Ånd er hva Den er. *Far*, *Sønn* og *Hellig Ånd*, ingen av dem er navn; det er ingen navn der.

133 Vel, så, hvis Han sa: “Døp i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds Navn”, bør vi gå tilbake og finne ut Hvem Fader, Sønn og Hellig Ånd er. La oss gå tilbake til det 1. kapitlet av Matteus da, se Hvem denne Karen var som vi skulle døpe i Navnet til. Og vi

begynner nå med Matteus, det 1. kapitlet og det 18. verset. Les nøye, alle sammen.

134 Nå, du som stilte spørsmålet, jeg ønsker å komme med en liten illustrasjon her. Nå vil jeg legge fram tre ting her slik at dere kan forstå det klart, (lage en illustrasjon) disse Biblene og bøkene, for å lage en illustrasjon.

135 Ja vel, jeg vil at dere skal se på meg nøye, og hver og en følg med på meg nå. Nå, *dette* her er Gud Faderen. *Dette* her er Gud Sønnen. *Dette* her er Gud Den Hellige Ånd. Nå, hvor mange forstår? Dere sier det etter meg. Hvem er dette *her* nede? [Forsamlingen sier: “Hellig Ånd.”—Red.] Hellig Ånd. Hvem er dette *her* borte? [“Fader.”] Hvem er dette *her*? [“Sønn.”] Nå, det er slik treenighetsfolket tror det, se, det gjør oss til hedninger, så primitive som vi kan få blitt.

136 Jøden; det er derfor du ikke kommer noen vei med en jøde. Han sa: “Du kan ikke dele Gud i tre deler og gi Ham til en jøde.” Men, så visst ikke, du kan ikke det med meg heller. Skjønner? Nei, sir. Han er én Gud. Det er helt riktig. Ikke tre Guder. Nå, legg merke til hvor—hvor—hvor enkelt Det er.

137 Nå skal vi finne det ut. Nå, hvem er . . . Hvem er *Dette*? La noen si det høyt nå. Gud Sønnen. Er det riktig? *Dette* er Sønnen. Vel, så Hans Far er Gud. Er det riktig? Hvor mange tror at Hans Far er Gud? Rekk opp hånden din. Hvor mange tror at Gud er Faren til Jesus Kristus? Ja vel.

Jesu Kristi fødsel skjedde på denne måten: . . .

138 Nå skal vi gå tilbake for å finne ut Hvem Far, Sønn og Hellig Ånd er, som Matteus sa “døp i Navnet til”. Ser dere, Navnet; ikke navnene nå, for det kan ikke være navnene, for det er ikke noen navn der.

Jesu Kristi fødsel skjedde på denne måten: Etter . . . at hans mor Maria var blitt forlovet med Josef, før de kom sammen, viste det seg at hun var med et barn ved Gud Faderen. (Sier Bibelen det? Hva sier Bibelen?) . . . hun var med et barn ved Den Hellige Ånd.

139 Da hvem av *disse* er Hans Far? Nå, Bibelen sier at *dette* er Hans Far, og Jesus sa at *dette* var Hans Far. Nå, hvem av Dem er Hans Far? Nå, hvis Han hadde to fedre, hva nå med det? Hvis Han hadde to fedre, er Han et uekte barn.

140 La oss nå lese bare litt videre:

Hennes mann, Josef, som var en rettferdig mann, ville ikke føre offentlig skam over henne, derfor ville han skille seg fra henne i stillhet.

Men mens han grunnet på dette, se, da viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: Josef, du Davids sønn, vær ikke redd for å ta Maria, din ektefelle hjem til deg,

for det som er unnfanget i henne, er av . . . [Forsamlingen sier: “Hellig Ånd”—Red.]

141 *Hva da? Den Hellige Ånd? Vel, hvordan kan Faderen være Hans Far, og Den Hellige Ånd være Hans Far på samme tid? Nå, Han hadde to fedre da, hvis det er riktig. Nei, sir! Den Hellige Ånd ER Gud. Den Hellige Ånd ER GUD. Så Gud og Den Hellige Ånd er nøyaktig samme Person, ellers hadde Han to fedre.*

142 *Ser dere, vi finner ut hvem John og Mary er, etter en stund. Ja vel, vi finner ut om Peter og Matteus prøvde å motsi hverandre eller ikke, se om Skriften motsier Seg Selv. Det er mangel på åndelig forståelse. Det er riktig.*

Men mens han grunnet på dette . . .

143 *Jeg har tatt det, det 20. verset. Nå det 21.:*

Og hun skal føde en sønn, . . . (Denne Personen, som kom fra disse? En Person, Gud.) . . . og du skal gi ham navnet . . . (Hva?) [Forsamlingen svarer: “JESUS”—Red.] . . . for han skal frelse sitt folk fra deres synder.

. . . dette skjedde for at . . . skulle bli oppfylt som var talt av Herren ved profeten når han sier:

Se, en jomfru skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi Ham navnet Immanuel, . . . som betyr: Gud med oss.

144 *Så hvem var John og Mary som levde lykkelig alle sine dager? Hvem var den Ene som sa: “Gå derfor ut, lær alle folkeslag, idet dere døver dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn”? Hvem var Faderen? Navnet til Fader, Sønn, Hellige Ånd? [Noen sier: “Jesus.”—Red.] Sannelig, var Det slik. Ja visst, ingen motsigelse i det. Ikke i det hele tatt. Det bare oppklarer Skriften. Han var Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Gud var (Immanuel) som bodde hos oss og tok bolig i en kropp som het “Jesus”.*

145 *Nå, enhetslæren i Enhetsmenigheten, jeg er helt uenig i den, da de tror at Jesus er én slik som fingeren din er én. Han måtte ha en far. Hvis Han ikke hadde det, hvordan kunne Han være Sin Egen far? Og hvis Hans Far var en mann slik som treenighetsfolket sier, så ble Han uekte født med to fedre. Så, ser dere, dere argumenterer feil begge to. Skjønner?*

146 *Men Sannheten er den, at både Far, Sønn og Hellige Ånd er én Personlighet. [Tomt område på lydbandet—Red.] . . . bodde i et tabernakel av kjød, for å ta bort verdens synd. Det er helt riktig: “Gud med oss.” Nå, derfor, da Matteus 28,19 . . .*

147 *Nå, gransk Skriftene, og når du kan finne et sted der en person i Bibelen . . . (Nå tenk på det, ikke la dette gå forbi deg nå.) . . . der en person i Bibelen noensinne ble døpt i navnet til “Faderen” og “Sønnen” og “Den Hellige Ånd”, kom tilbake til*

meg og fortell meg at jeg er en hykler, og jeg vil sette en plakate på ryggen min og gå gjennom byen. Det er ikke i Skriftene, fra 1. Mosebok til Åpenbaringen. Men hver eneste person i Bibelen ble døpt i Jesu Kristi Navn!

148 Du sier: “Vent et øyeblikk, predikant. Hva med Johannes? Han døpte ikke i noe navn i det hele tatt!”

149 Ja vel, vi finner ut hva som skjedde; la oss slå opp i— i Apostlenes gjerninger, det 19. kapitlet. Det er der vi finner Johannes’ disipler. Inntil da ble enhver person døpt i Jesu Kristi Navn, inntil vi finner denne gruppen her borte. Apostlenes gjerninger det 19. kapitlet. Og la oss begynne å lese nå, og vi finner Johannes’ disipler:

Og det skjedde . . . mens Apollos (som var en advokat, omvendt) var i Korint, at Paulus . . . til Efesos etter å ha reist gjennom de øvre distriktene. Og da fant han noen disipler der, (de var Jesu etterfølgere)

150 Hvis du la merke til det tidligere kapitlet før der, så hadde de det så underfullt at de ropte og frydet seg. Hvor mange vet at det er sant? Og Akvilas og Priskilla var med på møtet. Og Paulus og Silas ble slått og pisket og satt i fengsel. Er det riktig? Og de kom over hit og fant Akvilas og Priskilla. Og de hadde et vekkelsesmøte der oppe med en baptistpredikant, som het Apollos, som beviste ved Skriftene at “Jesus var Kristus”. Nå finner Paulus ham:

. . . Paulus kom . . . Efesos etter å ha reist gjennom de øvre distriktene. . . fant noen disipler der, sa han til dem: Fikk dere Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen? . . .

151 Nå, du kjære baptistvenn, hvis ikke det slår beina under *din* teologi, siden du sa at du “fikk Den Hellige *da* du trodde.”

152 Men Paulus ønsket å spørre disse baptistene: “Har dere fått Den Hellige Ånd *etter* at dere kom til troen?” Nå, se hva de sa:

. . . Og de sa til ham: Vi vet . . . engang hørt at det finnes en Hellig Ånd.

Og han sa til dem: Hva ble . . . (nå, hvis dere ønsker å ta det greske leksikonet her, vil det vise dere, “Hva ble dere da døpt med?”) . . . Hva ble . . . ble dere døpt med? Og de sa til ham: Under Johannes her tilbake. Johannes døpte oss.

153 Nå vil jeg spørre: Hvis du hadde hatt den dåpen, ville du vært fornøyd med den? Den samme mannen som gikk sammen med Jesus ut i vannet og døpte Jesus Kristus, den samme mannen hadde døpt disse menneskene. Det er en ganske god dåp: ikke besteking, ikke øsing, men neddykking i den grumsete Jordan på det samme stedet der Jesus ble døpt. Tenk på det.

154 Paulus sa: “Har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?” De . . . han . . .

De sa: “Vi vet . . . at det finnes noen Hellig Ånd.”

Han sa: “Hvordan ble dere døpt?”

De sa: “Vi er blitt døpt.”

“Hvordan ble dere døpt?”

“Men Johannes’ dåp!”

155 Se nå hva Paulus sa. Se her:

Og han sa til dem, . . . ble dere döp- . . . Med Johannes’ . . . Og de . . .

Og da sa Paulus: Johannes døpte . . . omvendelsens då- . . . og han sa til . . . folket . . . de skulle tro på ham som skulle komme etter ham, det er, på Jesus Kristus.

156 Ser dere, Johannes døpte bare til omvendelse, men vanddåpen i Jesu Navn er for syndenes tilgivelse. Forsoningen var ikke utført da, synder kunne ikke bli tilgitt. Nå . . . Det var bare en samvittighetspakt, som under loven. Lukas 16,16, sier: “Loven og profeten var fram til Johannes, siden da har Riket blitt forkynt.” Se nå. Og . . . Følg med.

Og Paulus sa ti- . . . (se nå) . . . *Fikk dere . . .*

157 Det 5.—5. verset:

Og da de hørte dette, ble de døpt (igjen) i . . . Jesu Kristi navn.

158 Stemmer det? Så ble disse menneskene, menneskene i Apostlenes gjerninger 2, døpt i Jesu Navn. Jødene ble døpt i Jesu Navn. Hedningene ble døpt i Jesu Navn. Og hver eneste person i hele Bibelen ble døpt i Jesu Navn.

159 Nå, finn ett sted der noen andre noensinne ble døpt på noen annen måte, og jeg vil gå rett tilbake hit og vise dere hvor Den katolske kirke innrømmer det og sier at dere bøyer dere for det. Og sier: “At noen protestanter kan bli frelst, fordi de har noen av de katolske doktrinene, slik som dåpen i ‘Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds’ navn; at den hellige katolske kirke har en rett til å fjerne høytideligheten fra Jesu Navn, til ‘Fader, Sønn og Hellig Ånd’, og Den protestantiske kirke innrømmer det.” Denne gjør ikke det, jeg holder meg til Bibelen. Jeg tror Bibelen.

160 Du sier: “Broder Branham, befaler du at folk skal bli døpt på nytt?” Absolutt! Paulus gjorde det her.

161 Følg med nå, la oss ta Galaterne 1,8, og finne ut hva Paulus sa:

. . . selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium . . . han være forbannet.

162 Slik er det: “Hvis vi eller en engel.” Og Paulus, den samme mannen, befalte at folket skulle bli døpt på nytt igjen, som hadde en langt bedre dåp enn det du har hatt, min broder; for Døperen Johannes var Jesu Egen fetter, tremenning; og døypte sin egen fetter i Jordanelven, og døypte straks deretter Johannes’ disipler. Og Jesus sa: “Det vil ikke fungere!” eller Paulus sa Det, og ga dem befaling om å bli døpt på nytt i Jesu Kristi Navn før de kunne motta Den Hellige Ånd; etter at de hadde ropt og lovprist Gud og hatt det fantastisk, hatt en stor–stor vekkelse, og bevist ved Bibelen (med deres teologi) at Jesus var Kristus. Hvor mange vet at det er Skriften? Det 18. kapitlet. Ja visst er det. Slik er det. Så det er ingen tvil om Det.

163 Nå, la meg gi dere et lite nøkkelpriussipp. Nå, han gikk ikke ut av orden, men i Lukas . . . Matteus, det 16. kapitlet. Jesus, da de kom ned fra fjellet, sier Han: “Hvem sier menneskene at Jeg Menneskesønnen er?”

164 “Noen sier at Du er ‘Elias’, og noen sier at Du er ‘profetene’, og noen sier at Du er ‘dette, det.’”

165 Han sa: “Men Hvem sier dere?”

166 Peter sa: “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.”

167 Følg med! “Salig er du, Simon Bar-jona (Jonas sønn), kjøtt og blod har ikke åpenbart Dette for deg.” Amen!

168 Ser dere, Det må komme som en åndelig åpenbaring. Det var ikke kjøtt og blod som fortalte at Abel tok feil (Kain, at han tok feil), fortalte ikke Abel at “Kain tok feil”. Men Det var en åpenbaring Abel hadde: “Det var blod!” Vi kommer til det spørsmålet om et par øyeblikk. Det var blod, ikke frukter, som førte oss ut fra Edens hage. “Det var blod”, og Abel, ved åndelig åpenbaring, var åpenbart av Gud at det var blod, og han: “Ved tro,” sier Hebreerne 11,1, “bar han fram for Gud et mye bedre offer enn Kain gjorde. Og Gud aksepterte offeret hans.” Slik er det. Ser dere, han bar det fram ved tro, ved åpenbaring.

169 Følg med nå: “Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg”, (direkte over til Herren Jesus) “men Min Får som er i Himmelen har åpenbart Dette for deg. Og på denne klippen (åpenbaringen av Jesus Kristus). . . På denne klippen vil Jeg bygge Min Menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over Den.” Det var det Han sa. Åndelig åpe-. . . “Og Jeg sier at du er Peter, og Jeg vil gi deg Himmelrikets nøkler. Og hva enn . . . Fordi du har en åndelig åpen kanal mellom her og Himmelen. Kjøtt og blod: du har aldri lært det på et seminar, du har aldri fått noen utdanning, du har aldri tatt et—et—et kurs i teologi. Men du stolte på Gud, og Gud åpenbarte Det for deg, og det er absolutt den klare Skriften som knytter Det sammen. Jeg sier at du er Peter, det er riktig, og Jeg vil gi deg nøklene; og det du binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen; det du løser på jorden, vil Jeg løse i Himmelen.”

170 Og Peter var talsmannen på Pinsefestens Dag, da de alle var redde for å snakke, løftet han stemmen og sa: “Dere menn i Judea og dere som bor i Jerusalem, la dette være kjent for dere og merk dere mine Ord. Disse er ikke drukne slik dere tror, det er jo bare den tredje time på dagen, men dette er det som ble talt om av profeten Joel. ‘Det skal skje i de siste dager’, sier Gud, ‘Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød. Deres sønner og døtre skal profetere. Og over Min slavekvinne, tjenestepiken, vil Jeg utøse Min Ånd. Og Jeg vil vise tegn på himmelen der oppe og på jorden der nede, og søyler av røyk og damp. Det skal skje før den store og forferdelige Herrens Dag kommer, at hver den som påkaller Herrens Navn skal bli frelst.’” Slik er det. Åh, du store.

171 “La meg tale med frimodighet til dere om patriarken David”, sa han, “han er både død og begravet og hans grav er hos oss til denne dag. Siden han var en profet, så han . . . forutså han Ham ved Hans høyre hånd: ‘Og Jeg skal ikke rokkes. Ja, også Mitt kjød skal hvile med håp, for Han vil ikke etterlate Min sjel i dødsriket, heller ikke la Din Hellige se fordervelse.’”

172 “Og David er både død”, sa han, “og begravet og hans grav er hos oss til denne dag. Men siden han var en profet, forutså han Den Rettferdiges komme, Han som Gud har gjort til både Herre og Kristus.” Åh, du. Der har du Skriftstedene. Der er det. Slik er det.

173 Nå, vi finner så ut her, at den korrekte måten og den virkelige måten og eneste måten som noensinne var foreskrevet . . . Og Peter hadde nøklene, og på den dagen da han forkynte, sa de . . . Nå, følg med, her er den første Menigheten. Dere katolikker hør på Dette. Dere Campbelitter hør på Dette. Dere baptister og metodister hør på Dette. Og dere pinsevenner hør på Dette. Church of God, Nasareere, Pilgrim Holiness, hør på Dette.

174 Peter hadde nøklene, og han hadde myndigheten, ellers løy Jesus. Og det er umulig for Ham å lyve: “to uforanderlige ting, det er umulig for Gud å lyve.” Han hadde nøklene. Jesus ga ham nøklene. Da Han stod opp på den—på den tredje dag på den måten, hadde Han nøklene til døden og dødsriket, men ikke nøklene til Himmelriket. Peter hadde dem! Det er helt riktig.

175 Og følg med nå, Peter, du har nøklene hengende på din side, og du forkytter. Spørsmålet kommer, de første som ble omvendt i den nye menigheten. Den første kristne Menighet. Nå katolikker, nå baptister, metodister, presbyterianere, har dere Den Første Menighets lære? Finn ut om dere er det.

. . . Mann og brødre, hva kan vi gjøre?

. . . Peter stod fram og sa . . . *Omvend dere, . . . alle sammen . . .* (pass på, gutt; måten du setter inn de nøklene her, vil Kristus sette den inn i Himmelen) . . . *Omvend dere, alle sammen og la dere døpe i Jesu Kristi Navn . . .* (det er slik du kommer inn i Dette) . . . *til*

syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave.

¹⁷⁶ Nøklene sa “klikk” her, og det sa “klikk” Der. Det var derfor Johannes’ disipler måtte komme og bli døpt på nytt igjen, i Jesu Kristi Navn (før de kunne komme til Himmelen), få Den Hellige Ånd. Han holdt Sitt Ord. Så det forvirrer deg ikke nå, gjør det? Skjønner? Ja visst, Matteus 28,19 var titler, ikke Navn.

¹⁷⁷ Ja vel, hvor mye mer tid har vi? Kan vi ta femten minutter til, for å svare på et par spørsmål til ganske raskt? Kan vi? Ja vel, vi skal skynde oss ganske raskt. Jeg har to helt nederst her, som jeg ønsket å ta raskt, som var relatert til dette, om jeg kunne. Så kan jeg ta resten av dem søndag morgen.

57. Var Kain slangens avkom? (Dette er et godt et.) Hvis så, hvorfor ble ikke Eva gravid før etter at Adam kjente henne?

Det samme . . . Det neste spørsmålet på samme måte:

58. Var det et—et bokstavelig tre som Eva spiste frukten fra? Hun så at det var godt å spise av.

¹⁷⁸ Ja vel, broder, søster, hvem enn det var, la oss gå tilbake til 1. Mosebok og finne ut noe her. La oss gå til 1. Mosebok 3,8 om dere vil. Ja vel, og lytt virkelig nøye.

¹⁷⁹ Nå vil jeg ta fram historien. Alt var rent og hellig, det var verken synd eller urenhet. Nå skal jeg ta det . . . ditt . . . dette første spørsmålet først. Treet i livet . . . midt i hagen, midt på treet. Treet var “kvinnen”. Nå vil jeg bevise det for dere ved Skriftene hvis dere bare vil være tålmodige et lite øyeblikk.

¹⁸⁰ Vi vil først finne ut om hun var . . . om hun ble gravid før hun kjente Adam eller ikke, eller før . . . Hør:

De hørte da lyden av HERREN Gud som gikk omkring i hagen, og på den svale tiden av dagen, og Adam og hans kone gjemte seg for HERREN Guds ansikt mellom trærne i hagen.

Og HERREN . . . ropte på Adam og sa . . . Hvor er du?

Han svarte: Jeg hørte stemmen din i hagen, og jeg ble redd fordi jeg var naken, . . . (nå, han visste ikke det dagen før; noe hadde skjedd, noe åpenbarte for ham at han var naken) og jeg gjemte meg.

Da sa han: Hvem har fortalt deg at du var naken? Har du ett av det treet . . .?

¹⁸¹ Var det etter å ha spist av treet han innså at han var naken? Som jeg ofte har sagt, (dette er ingen spøk, jeg mener det ikke som en spøk) “Men hvis det å spise epler fikk kvinner til å innse at de var nakne, så bør vi gi ut eplene igjen.” Skjønner? Det var ikke å være naken. Det var ikke et tre, et eple de spiste, det var seksuelt. Følg med:

. . . Har du ett av det treet som Jeg forbød deg å ete av?

Og mannen sa: Kvinnen som du ga meg til å være sammen med meg, hun ga meg . . . treet, og jeg åt.

Og HERREN . . . sa til kvinnen: Hva er det du har gjort? Og kvinnen sa: Slangen forførte meg, . . . (hmh?) . . . Slangen forførte meg, og jeg åt. (lenge før hun ble gravid, ser dere, ved Adam)

182 Adam kjente henne, og hun ble gravid og brakte fram—og brakte fram Abel.

183 Men jeg ønsker å spørre dere, bare fra en bokstavelig synsvinkel. Nå, for å bevise for dere at hun var treet, enhver kvinne er et frukttre. Hvor mange vet det? Er du ikke din mors frukt? Selvfølgelig er du det. “Og i midten av frukten, eller midt på treet, frukten som hun ikke skulle røre.”

184 Hvis dere vil merke dere det, var ikke Jesus Livets Tre? Lovet Han ikke over i Matteus, eller Johannes, det 6. kapitlet: “Jeg er Livets Brød som kommer fra Gud fra Himmelen”?

185 Hvis en mann spiser av kvinnen . . . Og hør her, gjennom fødselen av . . . ved kvinnen, vil vi alle dø; fordi vi er underlagt døden (stemmer det?) gjennom kvinnens fødsel. Gjennom mannens fødsel, vil vi alle leve for evig. Kvinnen er et dødens tre, mannen er et livets tre; for kvinnen bærer ikke engang livet i seg. Det er helt riktig. Livsspiren kommer fra mannen, det stemmer. Går inn i kvinnen, og kvinnen er ikke annet enn en utklekkingsmaskin; og babyen er ikke knyttet sammen, uten ved navlestrengen. Ikke én dråpe av morens blod i babyen; født i hennes blod, men ikke én dråpe i babyen. Gå finn . . . eller les legeboken eller spør legen din, så vil du se. Det er ikke der, nei sir, ikke én dråpe av det i det hele tatt. Hun er bare egget, det er alt. Og livet kommer fra mannen.

186 Det er et vakkert bilde for å vise at gjennom kvinnen, gjennom naturlig fødsel, må vi alle dø, fordi vi er døde til å begynne med; og bare gjennom Mannen Kristus Jesus kan vi leve. Og der er de to trærne i Edens hage. Kan dere ikke se det?

187 Og se! Og på den tiden var det en Kjerub som var satt til å vokte dette treet. For hvis de noensinne smakte på Livets Tre, ville de alle leve for evig. Hvor mange vet det? De ville alle leve for evig. Og den første gangen de kunne smake på det . . . Engelen sa: “Vi vil vokte Det.” Og de satte Kjerubene der med de flammende sverdene mot øst for å vokte Det. De førte Det tilbake til Øst, og vaktet det Treet med flammende sverd slik at de ikke kunne komme inn til Det (dette Treet).

188 Og da Jesus kom, sa Han: “Jeg er Livets Brød, den som spiser dette Brødet, vil aldri dø.” Der har du Treet.

189 Der har du kvinnen, der har du sex som fører til død. Like så sikkert som det er et seksuelt begjær, så fører det med seg død. Og like så sikkert som det er en åndelig fødsel, så fører Den med

seg Evig Liv. Døden kom gjennom kvinnens fødsel, og Livet kom gjennom en Manns fødsel. Amen! Slik er det.

¹⁹⁰ Nå, la oss gå tilbake til Kain. Kunne du fortelle meg hvor den ånden og den ondskapen kom fra? Hvis Kain . . . hør her, hvis Kain var Adams sønn som var en Guds sønn, hvor kom det onde fra? Helt fra han ble født hatet han, han var en morder, han var sjalu. Og se nå på naturen til faren hans, helt fra begynnelsen, Lucifer, og han var i begynnelsen . . . han var sjalu på Mikael, som startet hele problemet. Hvor mange vet det? Og Kain var av sin fars natur, og han var sjalu på broren sin og drepte ham. Det rene . . . den naturen kunne ikke komme ut av den rene strømmen. Den kom . . . måtte komme fra denne fordervede strømmen. Og legg merke til Kain, så snart han var født.

¹⁹¹ Og så ble Abel født etter ham, deretter ble hun gravid ved Adam, og han kjente—kjente henne og hun brakte fram sønnen Abel. Og Abel var et bilde på Kristus; og da—da Abel ble drept, tok Set hans plass; død, begravelse, og Kristi oppstandelse, forbilledlig.

¹⁹² Men, nå, Kain tilba; alle hans kjødelige gjerninger, akkurat som den kjødelige menighet i dag: de går til kirken, de tilber. Kain tilba; han var ikke en ugudelig, han var ikke en kommunist. Kain var en troende; han gikk til Gud, han bygde et alter. Han gjorde alt det religiøse som Abel gjorde, men han hadde ikke den åndelige åpenbaringen av Guds vilje. Velsignet være Herrens Navn! Slik er det. Ser du Det? Han hadde ikke den åndelige åpenbaringen, og det er det som er problemet med menigheten i dag. Og Jesus sa at Han ville bygge Sin Menighet på den åndelige åpenbaringen. Får dere tak i Det? Åh, du, øynene dine kan åpnes nå. Ser dere, den åndelige åpenbaringen.

¹⁹³ Kain kom: han bygde et alter, han tilba, han bar fram offer, han knelte ned, han priste Gud, han tilba Gud, han gjorde alt det religiøse som Abel gjorde. Og Gud avviste ham blankt fordi han ikke hadde den åndelige åpenbaringen!

¹⁹⁴ Følg den samme ættelinjen til Kain: rett ned til arken, fra arken og rett opp til Israel, fra Israel og helt fram til Jesus, og fra Jesus og helt fram til denne tid; og se om den kjødelige, fundamentale menigheten, stiv og formell, lærd, jeg mener menn som har skriftene, som kjenner all doktrinen og teologien, de kan forklare det, ja, akkurat som *det*, men uten åndelig åpenbaring! [Broder Branham knipset med fingrene—Red.] Det er riktig. Det er Kains lære.

¹⁹⁵ Bibelen sier: “Ve dem! For de gikk etter Kains lære, kastet seg ut i Bileams villfarelse og gikk til grunne ved Korahs opprør.” Den samme Boken, Judas, sa han: “De var forutbestemt til denne dommen.” Ja visst er de det. Skjønner? Hva var Bileam? Han var en biskop. Han var over hele menigheten. Han kom opp dit så fundamentalistisk som bare det. Han bar fram . . . Se på

ham der han stod blant kjendisene, stod der oppe blant de store kjendisene. Og de var ikke ugudelige, de var troende.

¹⁹⁶ Denne—denne Moabs stamme kom fra Lots datter. Lot som levde . . . Lots datter som levde med sin far og ble gravid og fødte et barn, og det barnet ble . . . var utspringet til Moabs stamme. Og de ble en stor denominasjon. Mektige, fremgangsrrike mennesker, og de hadde prinser og konger og berømtheter. De hadde biskoper og kardinaler og alt mulig.

¹⁹⁷ Og her kom en gjeng med hallelujakristne opp, den andre gruppen, Israel; en liten gjeng som var uten denominasjon, som stod mellom denominasjonene. Og alle gale ting som kunne gjøres, det hadde de gjort også. Men saken var den, de hadde den åndelige åpenbaringen, og Gud var med dem i en Ildstøtte.

¹⁹⁸ Åh, jeg—jeg vet de hadde kjødelige ting, og folk sa: “For en gjeng med avskum som det, ikke annet å gjøre enn å sparke dem ut.” Men de hadde den åndelige åpenbaringen, og de hadde en slått Klippe, de hadde en messingslange, de hadde en Ildstøtte som fulgte dem. Halleluja! Jeg vet dere—dere tror jeg er overgira, men jeg er ikke det. Jeg føler meg bare bra.

¹⁹⁹ Følg med! Når jeg tenker: “Den samme Gud lever i oss i dag.” Det er fremdeles den åndelige åpenbaringen av Ordet. Ja visst, er det det. Det er Evig rett. Velsignet være Herrens Navn! Ja, sir.

²⁰⁰ Her stod han der oppe, fundamentalisten; denne gjengen med baptister og presbyterianere stod oppe på fjellet og fikk biskopen sin ut dit. Og de var like så religiøse og den samme slags religionen, de tilba den samme Gud. De sa: “Se ned der på det søppelet. Ja, de har ikke engang en denominasjon. De er ikke annet enn en gjeng med kvekkende, skrikende hallelujakristne.”

²⁰¹ Er det riktig? Det var akkurat det de var. Hvis du ikke tror at de var hallelujakristne, så gå tilbake til 1. Mosebok og se da de krysset. Og et mirakel ble utført, og Miriam grep en tamburin og gikk ned til elvebredden og slo på den; danset i Ånden, og Moses sang i Ånden. Hvis ikke det er en gjeng med det vi kaller fri . . . hallelujakristne, så vet jeg ikke hva det er; synging og hopping og lovprisning. Og hele tiden hatet folkeslagene dem, men Gud var med dem. De hadde den åndelige åpenbaringen, fulgte Ildstøtten.

²⁰² Og Moab sa: “Nå, hør her. Vi vil tilkalle alle kardinalene og alle biskopene og alle presbyterianerne, og få dem ut hit. Vi vil gjøre noe med det, for vi er en religiøs nasjon. Vi vil ikke la den propagandaen bli blandet inn i den fine denominasjonen vår.”

²⁰³ Og så fikk de dem ut dit. Og de bygde tolv altere; det var nøyaktig det Israel hadde, tolv altere. De la tolv ofre på det, okser; helt nøyaktig det Israel hadde, det Gud krevde. De la tolv sauer på det, som representerte Herren Jesu Kristi komme; tolv sauer på begge steder.

204 Alle berømtetene, biskopene og alle, stod omkring. De tente på offeret. De ba, de løftet hendene sine til Jehova og sa: "Jehova, hør oss!" Hva forsøkte de å gjøre? Og fyren deres Bileam fortsatte på den måten, og Ånden kom ned over ham. Ja visst (men han var kjødelig).

205 Ånden kan falle på en hykler, sier Bibelen. Dere hørte meg undervise om det, nå. "Regnet faller på de rettferdige og urettferdige." Men det må samsvare med Ordet, det er der du får det.

206 Så da han gjorde det, og . . . da selv om Ånden på ham fortalte Sannheten, forsøkte han å forbanne Israel, og han velsignet Israel.

207 Nå, hvis Gud bare respekterer en fin kirke og en fin biskop og en fantastisk pastor, en gruppe lærde mennesker, var Han forpliktet til å akseptere det offeret, for han hadde like så grunnleggende rett som Israel hadde rett; men han hadde ikke den åndelige åpenbaringen av Guds Ord og vilje. Slik er det, det er forskjellen i dag.

208 Se på Jesus. De sa: "Bort med den fyren. Vi vet at han er en samaritaner. Han er gal. Vil du lære oss? Vel, du var født i hor. Du var ikke annet enn et utenomekteskapelig barn til å begynne med. Hvem er faren din? Sier at Gud er din far, du gudsbespotter! Ja, mener du å fortelle oss? Vi har vært predikanter, vi har vært biskoper; våre tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-oldefedre var predikanter og biskoper. Vi ble født og oppdratt i kirken. Vi har vært med på de aller beste seminarene. Vi kjenner hvert Ord til punkt og prikke. Og du prøver å lære oss? Hvor gikk du noensinne på skole? Hvor har du fått denne lærdommen?"

209 Han sa: "Dere er av . . . deres far djevelen", sa Jesus.

210 De hadde ingen tegn eller under i sin midte. De hadde ingen Guddommelige helbredelser og slikt i sin midte. De hadde ingen velsignelser i sin midte. Men Jesus var helt og holdent en åndelig åpenbaring av Skriftene.

211 De sa: "Vel, det er skrevet *så-og-så*."

212 Og Jesus sa: "Ja, og det er også skrevet." Men Gud stadfestet Sin mann ved sine tegn.

213 Peter sa det samme i Apostlenes gjerninger 2, han sa: "Dere Israels menn; Jesus fra Nasaret, en Mann Gud utpekte for dere ved tegn og under som Gud gjorde ved Ham midt iblant dere, slik dere selv også vet." (slik er det) "Ham som ble overgitt av . . . ved for- . . . av det store Sanhedrinrådet der oppe. Men ved Guds forutvitenhet, forutbestemte Gud Ham til å dø denne døden. Dere overga Ham med grusomme og gudløse hender. Dere har korsfestet Livets Prins, Han som Gud har oppreist. Og vi er vitner om det."

214 Puh, hvilken predikant! Kunne . . . han kunne ikke engang skrive sitt eget navn, men han kjente Gud. De sa at de “skjønte at han hadde vært sammen med Jesus”. Ja visst, det er en åndelig åpenbaring. Åh, du store. Nå, slik er det.

215 Kain var akkurat i den linjen, den kjødelige menigheten er i den samme linjen i dag. Den Åndelige Menigheten har fremdeles Ildstøtten, har fremdeles tegnene, underne, har fremdeles den samme Kristus; som stadfestes hele veien fra det døende lammet og i Edens hage, til Lammets andre Komme. Ja visst, den samme i går, i dag og for evig.

216 Og denne Kains linje, religiøse og kultiverte og lærde, hele veien de samme; nøyaktig de samme, hver dag de samme. Kritikere og forfølgere, som Kain gjorde mot Abel, slik er de i dag, og har vært og vil alltid være; kjødelige, vantro. Det er riktig.

217 Nå 1. Mosebok 3,8, og jeg skrev også 20 her, jeg så på det for en stund siden:

Og Adam kalte . . . Og Adam kalte sin kone . . . Eva; for hun ble mor til alle som lever. (ser dere, det var etter at denne forførelsen allerede hadde skjedd)

218 Kain var . . . “Vent nå!” Du sier: “Hvordan kunne en orm, en slange?”

219 Men, broder, se her, Bibelen sier ikke at han var en slange; Bibelen sier: “Han var listigere enn noe annet dyr på marken.” Han var ikke et krypdyr, han var et dyr. Han var et . . . Og der . . .

220 Og la meg bare gi deg dette som et lite tegn mellom oss, om du vil. Det er her vitenskapen er helt forvirret. Det nærmeste de kan finne et menneske, er en sjimpanse. Hvor mange vet det? Men det er noe mellom der. De kan ikke få sjimpansens ben til å passe med menneskets ben, selv om det er det nærmeste. De kan se forbindelsen fra et froskeegg. De kan se forbindelsen fra et rumpetroll. De kan se forbindelsen videre opp til dyret og ethvert dyr. De kan se forbindelsen fra en bjørn. Tar du en bjørn og drar skinnnet av den, er den nøyaktig som en liten kvinne. Nøyaktig det samme. Se på ryggen hennes og slikt, still dem opp der, og gå bort og still kvinnen som . . . la kvinnen stå på den måten. Det er nøyaktig det samme som en—som en—som en bjørn. Foten går ut på samme måte, og hånden går ut slik som dette, akkurat som et menneske. Men en sjimpanse kommer nærmere enn det. Det er nesten, men de kan ikke finne det ut.

221 Her er en liten hemmelighet, hvis du ønsker å vite det. Vet du hvor det er? Det er skjult for dem. De kan grave fram alle bena de vil. De kan grave . . . Skulptørene kan grave, og vitenskapen, og kronologisten kan måle tidslinjene med atommålinger, men de vil aldri få tak i det. Før det var slangen som var mer lik en mann enn noe annet som var på jorden, og Gud forbannet ham og plasserte ham på buken, og han ble forvandlet rett tilbake

til en slange, uten noen likhet med en mann. La nå bare disse vitenskapsmennene klø seg i hodet, og la dem grunne på det en stund.

222 Men Bibelen slår fast at: “Han var den listigste av alle dyrene på marken.” Det er riktig. Han var leddet som er mellom menneske og ape, og Gud forbannet ham og lot ham komme rett tilbake på sin buk på grunn av—av det han hadde gjort. Han forførte denne kvinnen, og hun fødte sin første sønn, som var Kain, etter naturen til slangens egen inspirasjon, djevelen, som kom inn i slangen, som gjorde det.

223 Og så ble hun gravid og fødte, hun ble gravid igjen etter at hun ble forført. Følg med nå, hun forførte, hun var nesten . . . Vel, hun hadde gjort galt. Men, faktisk var det legitimt da hun ble gravid ved sin mann, for det kan ha vært mange, mange ganger etterpå, mange måneder og mange dager etterpå; du kan ikke vite det, vi vet ikke, men hun fødte ved Adam.

224 Og noen stilte til og med dette spørsmålet, og sa: “Vel, sønnen . . . han sa hun skulle . . . Idet Kain ble født, sa hun at hun hadde fått en sønn fra Herren.” Absolutt, selvfølgelig, det måtte være slik. Det var naturens lov. Det er akkurat slik det er med deg i dag. Nå du blir født, kommer ikke bare Gud ned og skaper deg. Du er et produkt av din far og mor. Og du vil være et . . . det vil være et . . . barna dine vil være produkter av deg. Det er en reproduksjon hele tiden, rett videre nedover, slik som frøtrær og slike ting; men tilbake til det opprinnelige. Jeg håper det forklarer det.

225 Hvor mye tid har vi? Har ikke mer. Hør på dette gode spørsmålet til neste . . . som vi tar på søndag: “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme . . .” (Vi vil gjerne vite hva det er.) “. . . Kristus.” På tiden . . . Nå, jeg tror jeg skal finne fram noen skriftsteder, gode skriftsteder om det [Broder Branham svarer på dette i Del II, spørsmål 60—Red.].

226 Her er et godt et, akkurat som . . . Vil dere la meg få bare ett minutt eller to til, for å svare på dette? Det kan besvare seg selv.

59. Når—når du sier at “de onde ikke skal brenne for Ewig,” . . . (Vel, nå har jeg fått Jehovas Vitner til å flykte, har jeg ikke?) . . . Når du sier at de onde ikke vil brenne for Ewig, mener du i helvete eller i ildsjøen? Jeg vet det står i Åpenbaringen (det er det 20. kapitlet) at helvete vil bli kastet ned i ildsjøen. Hvis de ikke brenner for Ewig, hva vil da skjje med dem?

227 Akkurat som jeg nettopp sa, broder eller søster, hvem enn det var; de blir tilintetgjort, de blir til ingenting. De hadde en begynnelse, og der får de sin ende; de er bare ikke mer. Hvordan vil . . . hvor lenge de vil brenne, det er vanskelig å si. Men, hør her, der . . .

228 Hvis du bare kan huske på dette, ser du, det er veldig enkelt. Det er bare ett slags Evig Liv, og det kommer gjennom Gud Selv. Og Gud alene er Evig Liv. Hvis du bare vil se i leksikonet her, slå opp det greske ordet *Zoe*. *Zoe* er "Evig Liv". *Evig Liv* er "Gud". Og Jesus sa: "Jeg gir dem Evig Liv." Og hvis du vil se her i leksikonet, står det, "*Zoe*". Det er det eneste Evige Livet som finnes. Det er ikke noe sted i Bibelen der Det står at det vil være et Evig helvete, det står at de vil brenne "for alltid og alltid".

229 Nå, for å gå til ordet *for alltid*, se på, *eon*. Har du lagt merke til *her*, i Bibelen? Hvor mange har noensinne hørt at det står: "Og eoner og e- . . ."? Hvor mange vet at *eon* er "et tidsrom"? Ja visst, alle vet at *eon* er "et tidsrom".

230 "Og de skal brenne i eoner", det er i en tidsperiode. "Kastet i ildsjøen og skal brenne i eoner." *Eoner* betyr "tidsperioder". De kan brenne i hundre millioner år som straff men, til slutt må de komme til en ende; for å bli fullstendig utslettet. Ser dere, fordi alt som ikke er fullkommet er fordervet fra det Fullkomne; og det hadde en begynnelse, derfor må det ha en ende.

231 Men vi som tror på Herren Jesus Kristus har *Zoe*, "Guds Eget Liv" i oss og har Evig Liv. Har ikke liv for alltid og alltid, synderen har liv for alltid og alltid, men vi har "Evig Liv".

232 Broder Cox satt for ikke lenge siden i oppkjørselen min, før vi la . . . etter at vi hadde steinene der, og han plukket opp en liten, gammel fossil, og han sa: "Broder Branham, hvor gammel er den?"

233 "Åh", sa jeg, "kronologisk sett, kan du si at den er ti tusen år gammel. Et slags lite sjømonster som levde en gang, et lite sjødyr, kan ha levd langt tilbake i svunne tidsaldere."

234 Han sa: "Bare tenk hvor kort menneskelivet er i forhold til *det* livet."

235 Jeg sa: "Åh, men, broder, den tingen har en ende, men Livet som vi har i Kristus har ingen ende. Det kan leve to eller tre for *alltid*, men det vil aldri ha Evig Liv, for Evig Liv kommer fra Gud alene."

236 Evig: "Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv og skal ALDRI komme til dom, men er gått over fra døden til Livet." Slik er det, du får Evig Liv ved å være en troende. En vantro har liv for alltid. En Evig . . . en troende har Evig Liv og kan ikke forgå, fordi Det er Evig.

237 Men en troende, han vil gå . . . En vantro vil gå gjennom verden, han vil ha lidelser, sorger; det han kaller å ha det moro, "whoopee, og har det moro." Kvinner, vin og moro, han tror han kan fortsette slik. Han vil dø, han vil gå ned i en sjø av ild og svovel som brenner, der det vil brenne for alltid og for alltid, og kanskje hans sjel vil bli pint i hundre millioner år i en sjø av ild og svovel.

238 Jeg . . . Du sier: “Vil det være akkurat som vanlig svovel?” Jeg tror det vil være en million ganger verre enn det. Jeg tror ikke du kan beskrive det som ild, som en bokstavelig ild. Den eneste grunnen til at det er skrevet “ved ild”, er fordi ild er den mest fortærende tingen vi har. Den fortærer og ødelegger absolutt alt, ilden gjør det. Vel, så det vil være der inne, men du har en sjel som må straffes ved en slags . . .

239 Nå, du må passe på ordet *ild*, fordi Den Hellige Ånd omtales som “Den Hellige Ånd og ild”; for Hellig Ånd ild brenner ut synd, ser dere, og gjør ren.

240 Men *denne* ilden, den kommer fra helvete, det står en “ildsjø”. Og hva enn det er, er det en pinefull straff. Den rike mannen løftet opp øynene sine, da han var i helvete og sa: “Send Lazarus med litt vann på fingrene sine, til å væte leppene mine, for disse flammene piner meg.” Ikke tro at det ikke finnes et brennende helvete, og et virkelig helvete er det. Hvis det er en virkelig djevel, så er det et virkelig helvete.

241 Men, ser dere, alt som er fordervet har en ende, for til slutt må det komme tilbake til Guds renhet og hellighet. Og Gud er Evig; og hvis vi har Evig Liv, er Gud i oss, og vi kan ikke mer dø enn Gud kan dø. Slik er det.

242 Nå, teksten forklarer i virkeligheten Seg Selv, ser dere, og gjør det rett. Nå, la oss se, jeg hadde en . . . jeg vet ikke om . . . Ja:

“Hva vil—vil skje med dem?”

243 De blir utslettet, de vil være borte: sjelen forsvinner, ånden forsvinner, livet forsvinner, kroppen forsvinner, tankene forsvinner, minnet forsvinner.

244 Og det vil ikke engang være noen flere minner om ondskap, eller at det noensinne skjedde, i Herligheten. Det stemmer, alt sammen vil være . . . Kunne du forestille deg at det ville være mennesker her borte i denne delen . . . ?

245 Sier ikke Bibelen at: “Selv minnene om de onde skal forgå”? Selve minnene om det vil forgå.

246 Det vil være et menneske over *her*, her er Gud den Mektige Hellige Ene *her*, og som vet at rett der ute er en avgrunn med sjeler som det brenner i? Vel, det kunne ikke være Himmelen. Selve tankene, selve minnet, alt som var fordervet, enhver ond tanke, alt vil gå til grunne og alt som er ondt i det. Og vi vil ikke være annet enn renhet, med *Zoe*, Guds Liv; til Evigheten, og for tidene som ruller hen og fortsetter og fortsetter og fortsetter og fortsetter; Det vil aldri ende, være Evig!

247 “De gikk inn til *evigvarende* straff, men den rettferdige gikk inn til Evig Liv.” Får dere tak i det? *Evigvarende* straff, Evig Liv, hvilken forskjell!

248 Nå, ser dere, det gjør ikke . . . Nå, jeg vet, til dere, dere mine kjære nye, jeg—jeg—jeg—jeg har tjueseks år i tjenesten. Og jeg—jeg er veldig takknemlig for dette, at jeg kan si dette, min . . . Jeg har aldri i mitt liv forsøkt å presentere noe uten at det først har blitt åpenbart. Og jeg er så takknemlig for at Herrens Engel . . . Og jeg hadde ingen utdanning, ingen evner. Og denne Engelen kom ned og har vært min hjelp sendt fra Gud. Og Han har aldri fortalt meg én ting som ikke fullstendig samsvarte fra 1. Mosebok til Åpenbaringen med det, så mye at . . . Jeg skrev det ned ganske raskt da Han sa “Og du—og du skal motta en Guddommelig helbredelsesgave.” Og jeg skrev det ned nøyaktig slik Han sa det.

249 Nå, jeg har tre eller fire gode spørsmål til. Jeg vil ta dem opp søndag morgen, om Herren vil.

250 Hør nå her. Ser dere, dette reiser spørsmål. Jeg er en gammel predikant. Jeg—jeg—jeg—jeg har tjueseks år i tjenesten. Og jeg—jeg er veldig takknemlig for dette, at jeg kan si dette, min . . . Jeg har aldri i mitt liv forsøkt å presentere noe uten at det først har blitt åpenbart. Og jeg er så takknemlig for at Herrens Engel . . . Og jeg hadde ingen utdanning, ingen evner. Og denne Engelen kom ned og har vært min hjelp sendt fra Gud. Og Han har aldri fortalt meg én ting som ikke fullstendig samsvarte fra 1. Mosebok til Åpenbaringen med det, så mye at . . . Jeg skrev det ned ganske raskt da Han sa “Og du—og du skal motta en Guddommelig helbredelsesgave.” Og jeg skrev det ned nøyaktig slik Han sa det.

251 Og omkring tre år senere, gjorde møtearrangøren min meg—meg oppmerksom på det, sa: “Broder Branham, la du merke til det? Det er så perfekt at Han til og med fortalte deg ‘en gave.’”

252 Ser dere, sa ikke “gaven”. Og hver—hver eneste i Bibelen . . . hver eneste gave er “gaven” utenom Guddommelig helbredelse, og det er “en gave”. Det er “helbredelsesgaver”. Du kan ha alle slags helbredelsesgaver, ulike måter. Men, alle andre er “gaven”: “gaven” til å profetere, “gaven” til *dette*. Men Guddommelig helbredelse er i flertall: “gaver”. Og jeg har aldri lagt merke til det, at Den Hellige Ånd er så perfekt. Åh, lovet være Herren!

253 Forstår du at den samme Hellige Ånd som skrev Bibelen, ved hjelp av hundrevis av menn, hundrevis av år fra hverandre . . . og ikke en eneste av dem avvek fra de andre, alle sammen var fullstendige; og den ene hadde aldri hørt om den andre.

254 Og Paulus dro ned og var nede i Arabia, og besøkte ikke engang Jerusalem på fjorten år; men var nede i Jerusalem og nede . . . dro fra . . . dro ikke til Jerusalem. Men var nede i Arabia og begynte å forkynde, hadde ikke engang sett Peter og resten av dem på fjorten år. Og da de kom sammen, forkynte de nøyaktig det samme: vannåp i Jesu Kristi Navn og Guddommelig helbredelse og Guds kraft.

Åh!

Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av dem.

En av dem, jeg er en av dem,
Jeg er så glad for at jeg kan si at jeg er en av dem; (Halleluja!)

En av dem, jeg er en av dem,
Bare så glad for at jeg kan si at jeg er en av dem.

Det finnes mennesker omtrent over alt,
 Som har hjerter som står i brann,
 Med denne Ilden som falt på Pinsedagen,
 Som rensset og gjorde dem rene.
 Å, Den brenner nå i hjertet mitt,
 Åh, ære til Hans Navn!
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

De var samlet på den øvre sal,
 Alle sammen ba i Hans Navn,
 De ble døpt med Den Hellige Ånd,
 Og kraft til tjeneste kom;
 Nå, det Han gjorde for dem den dagen
 Vil Han også gjøre for deg,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

Jeg er en av dem, jeg er en av dem,
 Jeg er så glad for at jeg kan si jeg er en av dem;
 (Halleluja!)
 En av dem, en av dem,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

255 Lytt, jeg har et lite budskap til dere:

Kom, min broder, søk denne velsignelsen
 Som vil rense ditt hjerte fra synd,
 Som vil få gledesklokkene til å klinge
 Og vil holde sjelen din i brann.
 Å, den brenner nå i hjertet mitt,
 Åh, ære til Hans navn,
 Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

256 Er du ikke glad for at du er en av dem? Hva er det? Det er Ånden som åpenbarer. Det er en åpenbaring fra Gud: "På denne klippe." Jeg bryr meg ikke om en erkebiskop . . .

257 Den katolske presten satt for ikke lenge siden i hjemmet mitt. Og han sa: "Herr Branham, jeg kommer for å stille deg et spørsmål."

Jeg sa: "Ja vel, sir."

258 Sa: "Jeg har et brev her fra biskopen, til deg."

Jeg sa: "Ja vel, sir."

259 Han sa: "Uttalelsene du kommer med, vil du løfte din hånd og høytidelig sverge på at du forteller sannheten?"

260 Jeg sa: "Det vil jeg ikke." Jeg sa: "Bibelen sier: 'Sverg ikke i det hele tatt, verken ved himler eller ved jord (for det er Hans fotskammel). La deres ja være ja og nei være nei.' Hvis biskopen ønsker å høre hva jeg har å si, må han ta mitt ord for det. Hvis han ikke gjør det, sverger jeg ikke."

261 Denne lille presten her oppe i Sacred Heart church, han sa: "Døpte du Pauline Frazier på en *bestemt* dato?"

262 Jeg sa: “Det gjorde jeg, sir, nede i Ohio River.”

263 Sa: “Hvordan døpte du henne?”

264 Jeg sa: “Jeg døpte henne ved å senke henne under vannet i Herren Jesu Kristi Navn.”

265 Han skrev det ned. Sa: “Du vet, Den katolske kirke døpte slik før.”

Jeg sa: “Når?”

Han sa: “I tidlig tidsalder.”

Jeg sa: “Hvilken tidlig tidsalder?”

Han sa: “Vel, i begynnelsen.”

Jeg sa: “Hvilken begynnelse?”

Han sa: “I Bibelen.”

Jeg sa: “Mener du den først- . . . hos—hos disiplene?”

Han sa: “Ja visst.”

Jeg sa: “Kaller du katolikkene, eller det—det . . . ? Sier du at disiplene var katolikker?”

Han sa: “Ja visst, det var de.”

Jeg sa: “Jeg trodde at Den katolske kirke ikke forandret seg?”

Han sa: “Den gjør ikke det.”

266 Jeg sa: “Så hvorfor sa Peter: ‘Omvend dere og bli døpt i Jesu Kristi Navn’? Og dere sier at det var . . . at han var en pave?”

267 “Ja.”

268 “Så hvorfor doper dere i navnet til ‘Fader, Sønn og Hellig Ånd’? Og han neddykket, og dere bestenker. Nå, hva har skjedd?”

269 Han sa: “Men, du skjønner”, sa, “Den katolske kirke har makt til å gjøre hva enn de vil.” Hmh.

270 Jeg sa: “Og dere kalte disiplene katolikker?”

271 Han sa: “Ja.”

272 Jeg sa: “Sir, jeg har Josefus, jeg har *Foxe’s Book of Martyrs*, jeg har Pembermans *Early Ages*, jeg har Hislops *Two Babylons*, de eldste historiene som finnes i verden, vis meg der inne hvor Den katolske kirke noensinne ble ordinert eller ble en organisasjon . . . seks hundre år etter den siste apostelens død.”

“Åh”, sa han, “vi tror det kirken sier”.

Jeg sa: “Jeg tror det Bibelen sier.” Skjønner?

“Vel”, sa han, “Gud er i Sin kirke”.

273 Jeg sa: “Gud er i Sitt Ord.” Og jeg sa: “Hvis . . .” Han sa . . .
Jeg sa: “Bibelen sier ikke at Gud er i Sin kirke, men Bibelen sier at Gud er i Sitt Ord. ‘I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud; og tok bolig iblant oss.’” Det stemmer.
Jeg sa: “Gud er i Sitt Ord.”

274 Han fortsatte videre med det. Han sa: “Vel, vi kan ikke diskutere”, sa, “fordi du tror på Bibelen, jeg tror på kirken.”

275 Jeg sa: “Jeg tror at Bibelen er Guds inspirerte Ord og det er ikke en eneste motsigelse i Det. Og Det er Guds Ord, Hans Evige planer for alle kommende tidsaldre. Han sa: ‘Himler og jord vil forgå, men Mitt Ord skal aldri forgå.’ Det er riktig. Jeg tror Ordet.”

276 Han gikk ut til fru Frazier. Han sa: “Fru Frazier, vil du skrive under på et papir her som et samtykke på at datteren din kan bli medlem av Den katolske kirke?”

277 Hun sa: “Jeg ville heller følge henne til graven.”

278 Sa: “Skam deg.” Sa: “Du burde være takknemlig for at datteren din kommer ut av det tøvet, inn i Den katolske kirke.”

279 Sa: “Hva om det var datteren din som gikk i menigheten min, hva ville du sagt om det?”

280 “Åh,” sa han, “det er annerledes.”

281 Sa: “Nei, det er det ikke.” Han hadde innsett at han hadde møtt noen standhaftige da han forlot den unge kvinnen der ute. Han hadde møtt noen der. Hun sa: “Nå, den samme døren du kom inn, står åpen.”

282 Ser dere, det er måten. Ikke la deg bli overkjørt, du trenger ikke bli overkjørt. Hvis Gud er for deg, hvem kan være imot deg? Riktig! Problemet i dag er at du har et ønske i stedet for en ryggrad. Stå for Gud og det rette!

283 Den samme Hellige Ånd som kom ned over apostlene og tilbake i tidsaldrene, er fremdeles i Sin Menighet i dag, de som Gud har åpenbart Seg for. “Det kommer ikke an på den som vil eller den som løper, men på Gud som viser nåde.” Det er Gud, ved Sin utvelgelse, som bringer inn menneskene og åpner øynene deres. Du kunne aldri se Det, du er blind, og kunne aldri se med mindre Gud åpner din forståelse. Bibelen sier at du er blind, og du kan ikke se. Du trenger ikke engang å prøve. Med all utdannelsen, lærdommen du kunne få, blir du bare stadig mer blind.

284 Nå, dere Church of Christ her, dere “taler der Bibelen taler, og er tause der den er taus,” hva med noe av Dette? Dere er veldig tause når det gjelder Det. Riktig.

285 Ser dere, det kreves åndelig åpenbart Sannhet. Så kommer Gud ned og åpenbare Seg Selv og stadfester at Det er Sannheten. Amen! Elsker dere Ham? Det gjør jeg også. Amen.

286 Ja vel, vil alle dere metodister håndhilde på baptistene nå? Dere presbyterianere?

287 “Nå”, sier du, “broder Branham, kutter du fellesskapet med baptister og presbyterianere som ikke döp- . . .?”

288 Nei, sir, jeg gjør ikke det. Jeg anser dem som mine brødre. Absolutt! Jeg bryr meg ikke om du ikke var døpt i det hele tatt, om du var døpt i navnet til “Sarons Rose, Dalenes Lilje og Morgenstjernen”, det ville ikke ha . . . det ville ha vært like bra som “Fader, Sønn, Hellig Ånd”. Bare tre titler. Han var Sarons Rose. Var Han? Dalenes Lilje, Morgenstjernen, alle de. Ja visst, var Han det. Bare det ene eller det andre. Men det er slik det er: den korrekte Bibelske måten er i Jesu Kristi Navn. Hvis du ønsker den Bibelske måten, er det helt riktig. Det er den korrekte måten.

289 Nå, hvis du er døpt i “Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds” navn, og føler det er i orden, amen. Hvis dette er et godt svar til Gud, med en god samvittighetspakt overfor Gud, amen. Gå rett videre, ser dere.

290 Men for mitt vedkommende, jeg for min del, hvis du skulle spørre meg, og sier: “Broder Branham, skulle jeg bli døpt på nytt?” Jeg ville sagt: “Ja”, for mitt vedkommende.

291 Den unge kvinnen kom hit her om dagen, og sa: “Herren kalte meg til å bli en predikant.” Jeg trodde ikke på det, ikke noe mer enn jeg trodde at—at hun kunne hoppe over månen. Og hun . . .

292 Jeg sa: “Vel, det er vel og bra, søster.” Jeg sa: “Er du gift?”

“Ja.”

“Har to barn?”

“Ja.”

Jeg sa: “Hva er . . . ? Er mannen din frelst?”

“Nei.”

Jeg sa: “Hva skal du gjøre med ham?”

“La ham bli hjemme.”

293 Jeg sa: “Det er det beste agnet djevelen noensinne har hatt. Du er en vakker kvinne til å begynne med, og rømmer du ut her på misjonsfeltet, vil du bli et skikkelig agn og et mål for djevelen. Og mannen din hjemme, en ung mann, og du drar fra ham med disse to barna; han vil begynne å gå rundt med en annen kvinne, og disse barna vil få en annen pappa en av disse dager.” Jeg sa: “For det første, hvis Gud kalte en kvinne, så motsa Han Sitt Ord.” Jeg sa: “Nå, hvis du ønsker det, er det helt i orden.” Jeg sa: “Nå, skjelningsgaven, du sier at Herren har gitt deg skjelningsgaven. Vil du gå ut på plattformen og prøve den?”

294 Hun sa: “Ja.” Og dere ser hva som skjedde.

295 Ser dere, det er svermeri. Det er nødt til å komme til Ordet. Hvis det ikke er i Ordet, så er det ikke riktig. Jeg bryr meg ikke om hva følelsene dine sier, det er ikke riktig. Amen! Det høres fint ut. Amen!

296 Ja vel:

Vi vil vandre i Lyset, slikt et vakkert Lys,
Kommer dit hvor nådens duggdråper lyser;
Skinner omkring oss dag og natt,
Jesus, verdens Lys.

Rop ut alle dere Lysets hellige,
Jesus, verdens Lys;
Da vil Himmelens klokker ringe,
Jesus, verdens Lys.

Vi vil vandre i lyset, slikt et vakkert lys,
Kommer dit duggdråpene . . .
Skinner omkring oss dag og natt,
Jesus, Lyset i . . .

²⁹⁷ Nå vil jeg at alle skal snu seg og håndhilse, på fire sider, med alle nå, idet vi synger denne igjen:

Vi vil vandre i Lyset, det vakre Lyset, (Amen!)
Kommer dit nådens duggdråper lyser;
Skinner omkring oss dag og natt,
Jesus, Lyset i . . .

²⁹⁸ Elsker du metodistene? Si: "Amen". [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Baptisten? Presbyterianeren? Katolikkene? Det . . . åh, elsker du dem alle? Si: "Amen". ["Amen."]

Vi vil vandre i Lyset, skjønn- . . .

Håndhilser, idet vi går.

Åh, kommer dit hvor nådens duggdråper lyser;
Skinner omkring oss dag og natt,
Jesus, Lyset i . . .

²⁹⁹ Før vi synger vår avslutningssang . . . Nå, det er mulig at jeg vil være her igjen søndag. Nå, etter det vil jeg ikke være tilbake før etter jul. Ser dere, for jeg reiser til Michigan, fra Michigan til Colorado, fra Colorado over til Idaho, fra Idaho over til California, og vi vil være tilbake. Og det er mulig (jeg vil at dere skal be for meg) jeg vil være i Waterloo, Iowa, og begynner den tjuenfjerde januar til den andre februar. Ser dere, den store arenaen der, jeg fikk nettopp telefonen for en stund siden, og jeg har fra nå til søndag til å be. Ser dere, i Waterloo, Iowa, som er i nærheten nå.

³⁰⁰ Men nå, husk, lytt til broderens sending klokken ni, lørdag morgen. Vi vil ringe ham og la ham vite. Og det vil være over WLRP, Neville-kvartetten klokken ni, lørdag morgen. Vi vil . . . Hvis jeg—jeg ikke rekker dem, vil broder Neville fullføre spørsmålene. Vil du det, broder Neville, på søndag morgen? [Broder Neville ler og sier: "Stort oppdrag!"—Red.] Vel, hør her, hvis du kommer i vanskeligheter, vil jeg komme deg til hjelp. Han vil se. Ja vel.

³⁰¹ Ja vel:

Ta Jesu Navn med deg,
 Sorgens og smertens barn;
 Det vil gi deg glede og trøst,
 Åh, ta Det med hvor enn du går.
 Kjære Navn, Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelenes glede;
 Kjære Navn, (Kjære Navn!) Å hvor skjønt!
 (Hvor skjønt!)
 Jordens håp og Himmelenes glede.

³⁰² Nå, hvis du ønsker å kjenne en baptist som tror på fryderop, er det den slags fryderop jeg tror på. Den gamle moren som satt der nettopp, og Ånden kom over henne. Hun begynte å rope, hun kunne ikke holde det inne, hun gikk bak og klemte datteren sin. Det er slik jeg liker å se det. Amen. Det er virkelig gode, gammeldagse, hjertevarme følelser. Åh, du, en gammel— en gammel, erfaren, moden troende, som er klar til å reise hjem til Herligheten. Bare venter på innkallingen, ser dere, og har det bare underfullt.

Ja vel, broder Neville nå, hva enn han ønsker å gjøre.

SPØRSMÅL OG SVAR HEBREERNE DEL I NOR57-0925

(Questions and Answers on Hebrews Part I)

MENIGHETENS LÆRE, ORDEN OG FREMFERD SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på onsdag kveld, 25. september, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org